

Ikt. sz.: KVB-41/3-3/2018.

KVB-1/2018. sz. ülés
(KVB-1/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Költségvetési bizottságának**
2018. május 15-én, kedden 9 óra 18 perckor
az Országház Széll Kálmán termében (főemelet 64.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása	5
Bártfai-Mager Andrea nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)	5
<i>Bártfai-Mager Andrea expozéja</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	10
<i>Bártfai-Mager Andrea válaszai</i>	19
<i>Határozathozatal</i>	27
Varga Mihály pénzügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)	27
<i>Varga Mihály expozéja</i>	27
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	32
<i>Varga Mihály válaszai</i>	39
<i>Határozathozatal</i>	48
Egyebek	48
Az ülés berekesztése	49

Napirendi javaslat

1. Bártfai-Mager Andrea nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
2. Varga Mihály pénzügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varju László (DK), a bizottság elnöke

Bartos Mónika (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Szűcs Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Tilki Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Hargitai János (KDNP), a bizottság alelnöke
 Csárdi Antal (LMP), a bizottság alelnöke
 Barcza Attila (Fidesz)
 Bodó Sándor (Fidesz)
 Boldog István (Fidesz)
 Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)
 Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)
 Mesterházy Attila (MSZP)
 Dr. Mellár Tamás (független)

Helyettesítési megbízást adott

Ritter Imre (nemzetiségi képviselő) Boldog Istvánnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Mátis Kornél, a bizottság tanácsadója
 Dr. Birinyi Georgina, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Hozzászólók

Bártfai-Mager Andrea nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszterjelölt
 Varga Mihály pénzügyminiszter-jelölt

Megjelentek

Dr. Fónagy János államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
 Dr. Czepek Gábor államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
 Dr. Juhász Edit helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
 Dr. Banai Péter Benő államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
 Hornung Ágnes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 18 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

VARJU LÁSZLÓ (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelettel köszöntök mindenkit a Költségvetési bizottság mai ülésén. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait, a sajtó érdeklődő képviselőit és természetesen a miniszterjelölt asszonyt is és kollégáit is.

Tájékoztatom önöket, hogy a politikai megállapodás alapján a Költségvetési bizottság a mai napon egy, a Fidesz pártnál meglévő helye még üres, ezért ma 14 fővel tartjuk meg az ülésünket.

Helyettesítési bejelentés érkezett, amely szerint Ritter Imrét Boldog István fogja képviselni, és akkor ennek megfelelően fogunk eljárni.

Megállapítom, hogy a megjelent képviselő hölgyekkel, urakkal, a helyettesítéssel együtt a Költségvetési bizottság határozatképes, és ennek megfelelően a munkánkat megkezdhetjük.

A napirendi javaslatra vonatkozóan hozzuk meg az első döntésünket. A meghívót ezen a héten kiküldtük, és javasolom, hogy ennek a meghívónak megfelelően folytassuk le a mai napi bizottsági ülést.

Kérdezem, hogy ezzel kapcsolatosan bárkinek valamilyen megjegyzése van-e. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Akkor kérem, hogy aki egyetért a napirend elfogadásával, az kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Volt valaki ellene? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodott valaki? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem volt ilyen. Megállapítom, hogy egyhangúlag ezt elfogadtuk.

Bártfai-Mager Andrea nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Akkor ennek megfelelően rátérünk az 1. napirendi pontra, amelyben Bártfai-Mager Andrea nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszterjelölt asszony kinevezés előtti meghallgatására kerül sor. Köszöntöm még egyszer a miniszterjelölt asszonyt, és ennek megfelelően először átadom önnek a szót. Kérem, mondja el nekünk elképzeléseit és jövőbeni terveit. Köszönöm szépen. Tessék, parancsoljon!

Bártfai-Mager Andrea expozéja

BÁRTFAI-MAGER ANDREA miniszterjelölt: Jó napot kívánok! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait és a sajtó képviselőit.

Ha megengedik, először bemutatnám az oldalamon ülő kollégáimat. Dr. Fónagy Jánost már jól ismerik. Dr. Fónagy János parlamenti államtitkárként fogja segíteni a tárca nélküli miniszter munkáját, valamint két, vagyonpolitikáért és koordinációért felelős államtitkár is alkotja a vezetői csapatot. Egyikük, dr. Juhász Edit foglal helyet a jobb oldalamon, és ha az eső is és a forgalom is úgy engedi, akkor csatlakozik hozzánk dr. Czepek Gábor, aki szintén államtitkárként segíti a munkámat. Ez a csapat lesz az, aki az elkövetkezendő négy évben reményeink szerint a vagyonpolitikát, illetve a tulajdonosi joggyakorlást fogja megvalósítani a tárca nélküli minisztérium keretei között.

Először szeretnék néhány szót szólni a szakmai múltamról, megpróbálok nagyon rövid lenni, bár szerencsésnek tekintem magam. *(Dr. Czepek Gábor megérkezik az ülésre.)* Akkor köszöntöm dr. Czepek Gábort is, mert néhány perces csúszással, de tudott csatlakozni hozzánk.

A szakmai életutamat szerencsésnek tartom és kihívásokban gazdagnak. 1998-ban a Postabank csapatához akkor csatlakozhattam, amikor a Postabank új vezetést kapott, és a teljes hitel- és befektetési portfólió átvilágításában vettem részt, majd szakmai titkárként segitettem a vezérigazgató úr munkáját, és elkezdtek a bankprivatizációra a felkészítést.

Ezt követően 2001 és 2007 között dolgoztam a Magyar Nemzeti Bankban. Először a bankfőosztályt, majd a bankfőosztály és a szabályozáspolitikai főosztály összevonásával a pénzügyi stabilitási szakterületet először főosztályvezetőként, majd pedig igazgatóhelyettesként vezettem.

Ezt követte a Gazdasági Versenyhivatalban betöltött versenytanácsági pozícióm, itt eljáró, illetve előadó versenytanácstagként jellemzően pénzügyi tárgyú, illetve fogyasztóvédelmi tárgyú eljárásokban vettem részt. *(Dr. Varga-Damm Andrea megérkezik az ülésre.)*

2010 és 2011 között a Magyar Közlönykiadó vezérigazgatójaként dolgoztam, és a társaság akut likviditási válságát kellett megoldani. 2011-ben csatlakoztam ismét a Magyar Nemzeti Bankhoz, ekkor a Monetáris Tanács külső tagjaként dolgoztam 2016-ig, 2016-tól pedig postaügyért és nemzeti pénzügyi szolgáltatásokért felelős kormánybiztos voltam egészen május 8-ig.

A felkérésemet követően először elgondolkodtunk nyilvánvalóan azon, hogy milyen szervezeti keretekben fogunk dolgozni, akkor állt fel ez a szűkebb csapat, hiszen úgy ítéltük meg, hogy a nemzeti vagyon köre van annyira fontos és értékes feladat, hogy egyrészt politikai államtitkár, másrészt két magas rangú államtitkár segítse a vagyonpolitika új alapokra helyezését.

A vagyonpolitika új alapokra helyezése nem valami szakítás az elmúlt időszak hagyományaival, mert úgy ítélem meg, hogy a 2010-ben bekövetkezett szakmai fordulat a magyar nemzeti vagyon szempontjából pozitív volt, és ezekre a hagyományokra építkezve kívánom a munkámat a továbbiakban is folytatni.

Először azt emelném ki, hogy az államivagyon-gazdálkodás tekintetében sikeres előmunka folyt 2010 óta: első lépcsőben az állam megállította az állami vagyon kiáramlását, a második lépcsőben megszilárdította az állami vagyon kezelésének keretrendszerét, a harmadik lépésben visszaszerezte a stratégiaivagyon-elemeket. Ennek 2016 óta én is részese vagyok, hiszen a Nemzeti Közművek számos sikeres piaci alapú tranzakciót hajtott végre a nemzeti vagyon gyarapítása érdekében. Úgy vélem, hogy az elmúlt években kialakított vagyonportfólió alkalmas egy hosszú távú vagyonpolitika kialakítására, és egy egységes kézben és egységes irányítás alatt lévő vagyongazdálkodás az állami vagyonelemek vonatkozásában is lehetőséget ad arra, hogy piaci alapon a szinergiákat kihasználhassuk.

Az állami vagyon értéke megközelíti a 16 ezer milliárd forintot, ez egy olyan érték, amelyet gyarapítani és bővíteni kell. Az eddig elindult munkák során, például az országleltár kialakítása során ma már képesek vagyunk megmondani, hogy ez a vagyon mekkora, ezért arra is képesek leszünk, hogy megmutassuk azt, hogy milyen területen tudjuk ezt a vagyont erősíteni és gazdagítani.

Két alapvető irányt látok fontosnak. Az egyik az, hogy az alapvető állami feladatok ellátásának háttéréül szolgáló vagyonelemeket stabilan, kiszámíthatóan és értékmegőrzően biztosítsuk. A vállalkozói vagyon körében - hiszen az állam már a piacon vállalkozóként is jelen van - ezen vállalatok versenyképességének megőrzése,

növelése, a közmű és más állami szolgáltatások nemzeti kézben tartása fontos, és ez nem egy öncélú, csak a profit érdekében végrehajtandó feladat, hiszen mi ezt a jó gazdálkodást annak érdekében kívánjuk tenni, hogy az állampolgárok jóléte és jóléte is növekedjen tevékenységünk eredményeként. Tehát mindenképpen szeretnénk, ha megőrizhetnénk és gyarapíthatnánk a közfeladatok ellátására szolgáló vagyont, és a vállalatok esetében pedig elsősorban a polgárok jólétét és a fogyasztói életminőség javítását tartom fontosnak.

Számos nemzetközi példát átvilágítottunk és megvizsgáltunk, hogy milyen Európában a sikeres állami vagyongazdálkodás, és úgy látjuk, hogy minden egyes vagyongazdálkodásnak meg kell találni a fókuszát, és ennek érdekében az állami portfóliót rendkívül gyorsan kívánjuk áttekinteni. Meg kívánjuk keresni azokat a sikerágazatokat és sikervállalatokat, azokat a csúcsvállalatokat, tehát nemzeti bajnokokat, amelyek a nemzetgazdaság húzóerői és versenyképességünk letéteményesei lehetnek. Valamint fel kell térképeznünk azokat a cégeket is, amelyek ilyen húzóerőre lehet, hogy nem alkalmasak, de állami cégeként való működtetésük elengedhetetlen, és megkérdőjelezhetetlen szakpolitikai érdek kapcsolódik hozzájuk. Nyilvánvalóan ennek a munkának az is a része, hogy megmondjuk, feltérképezzük azt is, hogy melyek azok a vagyonelemek, amelyekre nincsen szükség az állami körben.

Az említett feladat elvégzéséhez, ehhez a strukturáláshoz a gazdasági környezetet megfelelőnek tartom, túl vagyunk a pénzügyi-gazdasági válságon, az ország sikeres gazdaságpolitikát folytat, és globális szinten is kedvezőek a gazdasági fejlődéshez a kilátások, azonban a világban jelentős technológiai és technikai fejlődés megy végbe, és szeretnénk, ha az állami vállalatok egyrészt ebből nem maradnának ki, másrészt azokon a területeken, ahol az állam jelenléte elengedhetetlen, ott húzóerővé is válhassanak.

Aktív tulajdonosi joggyakorlást kívánunk folytatni azokon a területeken, ahol alapvető szektorális átalakítás, válságkezelés, portfóliótisztítás vagy működésracionizálás szükséges. Az egységes közműellátás folytonosságát meg kívánjuk őrizni, és a közművagyont a továbbiakban is szeretnénk gyarapítani.

A nem állami finanszírozási szükségletek érdekében a fejlesztési banki tevékenységet erősíteni és aktivizálni kívánjuk pontosan amiatt, hogy az elkövetkezendő években várható külső finanszírozási hiányosságok csapdait elkerülhessük. Néhány vállalat esetében a stratégiai piaci helyzet megalapozását tekintjük elsődlegesen, és szeretnénk, ha a feltörekvő iparágakban is megjelenne a magyar állam. Sokan azt mondják, hogy egy negyedik ipari forradalom korszakát éljük. Mindannyian tapasztaljuk a hétköznapokban, hogy változnak a szokásaink, a digitalizáció és az új technológiák megváltoztatják az életünket és a környezetünket. Azt gondoljuk, hogy vannak olyan területek, amelyek az állam nem közbelépését, hanem az állam kiemelt figyelmét igénylik; ilyen az energetika, a közlekedés, a víz- és hulladékgazdálkodás, amelyek mind aktívan fejlődő és alakuló ágazatok. Úgy gondoljuk, hogy ezeken a területeken az államnak szerepe van. A tevékenységünket úgy kívánjuk ellátni, hogy az az államadósságra ne gyakoroljon hatást, és csak csekély mértékben igényeljen költségvetési forrásbevonást.

A bevezetőmben említettem, hogy a kormány megerősítette a köztulajdon szerepét a stratégiai iparágakban, és 2016 nyara óta postaügyért és nemzeti pénzügyi szolgáltatásokért felelős kormánybiztosként magam is e szempontok szerint tevékenykedtem. Ehhez a csoporthoz a Magyar Posta, a Fejlesztési Bank, a takarékszövetkezeti integráció és a nemzeti közműszolgáltatás tartozott.

Amennyiben, és úgy látom, még az időnk engedi, akkor engedjék meg, hogy nagyon-nagyon röviden néhány szót ezeknek a stratégiai területeknek az eredményeiről, másfél év alatt elért eredményeiről is szóljak.

Egyrészt a Postát, amely már 150 éves és ritka a magyar vállalatok történetében, új irányba állítottuk. Sok kísérlet folyt az elmúlt években és az elmúlt évtizedekben arra vonatkozóan, hogy mi a Posta megfelelő stratégiája. Mi úgy látjuk, hogy a megváltozott körülmények között a logisztikai iparág az, amelyben a Postának előre kell lépnie. A logisztikai iparágban a Posta meglévő technológiai hátrányait igyekeztünk lebontani. Ezt egyrészt munkaszervezéssel, másrészt új gép beszerzésével oldottuk meg, valamint elindítottuk a csomaglogisztikai stratégiát, amely 2020-ra tud olyan eredményt felmutatni, amely alapján a Posta alkalmassá válhat Közép-Kelet-Európában logisztikai csomópont és logisztikai központ megvalósulására és kialakítására.

A Posta számos technológiai újítást és technikai újítást bevetett a hagyományos üzletágakban bekövetkezett csökkenés ellensúlyozására, de úgy látjuk, hogy ez kevés lesz, mert a fogyasztói szokások más irányba mutatnak, tehát egyértelműen a logisztikai iparágban látjuk a Posta jövőjét.

A Postát piaci alapon kívánjuk nyereségessé tenni, át kívánjuk vizsgálni az egyetemes postai szolgáltatási kötelezettségeket, és ezeket a valós piaci igényekhez, valamint a költségvetés teherbíró képességéhez kívánjuk igazítani, és nem utolsósorban a Postával is csatlakozni szeretnénk ahhoz a „Modern falu” programhoz, amely a településeink megtartó erejét szeretné hosszú távon megőrizni. Úgy gondoljuk, a Postának nagyon nagy szerepe van a takarékszövetkezetek mellett abban, hogy a kistelepülések lakói úgy érezzék, hogy nemcsak házak csoportosulásában élnek, hanem valódi településen, és a településekhez intézmény, az intézményekhez feladat kell. Úgy látjuk, hogy erre van piaci alapon is, illetve közszolgáltatási alapon is megoldás.

A Magyar Fejlesztési Bank esetében is újra kellett pozicionálni a fejlesztési bankot. Mi úgy látjuk, hogy a fejlesztési bankok nemcsak Magyarországon, hanem a világon is a pénzügyi válság következtében elveszítették a fókuszukat, hiszen először a válság során fiskális stimulust kellett alkalmazni, majd pedig a jegybankok eszköztárával próbálták az elhúzódó gazdasági válságból és recesszióból a gazdaságokat kimenteni a kormányok. A fejlesztési bankok szerepe némileg háttérbe szorult, ez történt a Magyar Fejlesztési Bankkal is, amely 2010 és 2012 során először saját portfólióját kellett hogy megtisztítsa az előző időszakban felhalmozott rossz hitelektől, majd ezt követően az uniós források gyors piacra juttatásában kapott szerepet.

Mi úgy látjuk, hogy a fiskális és a monetáris politikai eszközök már szűkülnek, így újra nyílik tér a fejlesztési bankoknak. A fejlesztési bankok és így a Magyar Fejlesztési Bank legfontosabb szerepe, hogy a piaci szereplőkhöz képest addicionális forrásokat biztosítson hitel-, garancia- és tőkeágon a gazdaságnak, és olyan területeken jelenjen meg, ahol életképes vállalatok vannak, de még a kereskedelmi bankrendszer számára nem finanszírozhatók esetleg a befektetés hosszú távja, kockázatosága, a vállalatok tőkehiánya vagy egyéb olyan szempontok miatt, amelyek a kereskedelmi banki szempontú hitelezést korlátozzák.

A Fejlesztési Bank esetében a leányvállalatok is megújulásra szorultak, új termékekkel jelent meg a Diákhitel Központ, és a Garantiqa garanciatermékeinek addicionális hatását is próbáljuk erősíteni. Ebben komoly munka indult el a Nemzetgazdasági Minisztériummal és a Magyar Nemzeti Bankkal közösen.

A Fejlesztési Bank emellett nemzetközi szinten is meghatározó szereplővé vált. A V4-ek fejlesztési bankjaival folyamatos és szoros az együttműködés, valamint a kínai fejlesztési bankkal egy nagy értékű együttműködési megállapodást írt alá 2017-ben. Összességében az a célunk, hogy évi 400 milliárd forint értékű addicionális hitel-, garancia- vagy tőketerméket nyújtsunk magyarországi vállalkozásoknak, és így próbáljunk hozzájárulni Magyarország versenyképességének erősítéséhez.

A takarékszövetkezeti integráció 2016 óta elért egyik legfontosabb eredményének tartom azt, hogy bár túl vagyunk két törvénymódosítási szakaszon is - amit, úgy gondolom, önök, képviselő urak is végigkísértek, és kifogással nem éltek az országgyűlési munka során, tehát ezt akár úgy is feltételezhetem, hogy a munkánk ezen szakmai részével önök is egyetértettek -, azonban a legfontosabb változás az, hogy 2016 óta szorosan a szektor képviselőivel együttműködve alakítjuk ki a szektor stratégiáját, tisztáztuk a szövetkezeti hitelintézetek integrációs szervezetének funkcióját, feladatát, a Takarékbank központi szerepét is egyértelművé tettük, és biztosítjuk egyrészt a takarékszövetkezeti gazdálkodás önállóságát oly módon, hogy közben megvalósulhat a központi iránymutatás az egységes termékek, az egységes szolgáltatások és az egységes informatika tekintetében.

A takarékszövetkezeti integráció nyereségesen működik, és az a célunk, hogy középtávon csökkenő, majd megszűnő állami részvétel mellett működjön az integráció. A 2013-ban elindított változásoknak is ez volt a célja, egy válságjelenségekkel erősen szabdalintézményrendszert kellett továbbra is, úgy gondoljuk, életben tartani, hiszen ahogy már az előbb is említettem, a vidék és a vidéki települések megtartó erejének az is része, hogy megfelelő színvonalú pénzügyi szolgáltatásokban részesüljenek az ott lakók is, és ennek megkerülhetetlen részese a takarékszövetkezeti szektor.

A takarékszövetkezeti szektor 1200 fiókot üzemeltet, minden negyedik településen jelen van, azt gondolom, nincs olyan hitelintézet, amelyik hasonló számokat tudna felmutatni. Ez mutatja a takarékszövetkezeti integráció elkötelezettségét a vidék iránt, és közben egy üzletstratégia-váltás is történt, hiszen a takarékszövetkezetek jellemzően betétgyűjtő entitásként működtek. Ma már elmondhatjuk, hogy vannak olyan területek a jelzáloghitelezésben és a fogyasztási hitelek területén, ahol a piacnál gyorsabban nőttek, tehát az aktív üzletág irányába is elindultak, és így is kívánják biztosítani, hogy a takarékszövetkezeti szektor hosszú távon is nyereséges és sikeres legyen.

A Nemzeti Közművek esetében a másfél év eredményének számos olyan tranzakciót tartok, amelyek egyrészt elhúzódóak voltak, másrészt az új tárgyalásoknak köszönhetően jelentősen kedvezőbb áron tudtuk őket megvásárolni. Ma már az állam egy kézből tud villany- és gázszolgáltatást is nyújtani a magyar állampolgároknak, fenn tudjuk tartani a rezsicsökkentés eredményeit, a vállalati szinergiák kihasználása révén pedig, úgy gondolom, a szolgáltatási színvonalat is erősíteni és gazdagítani tudjuk új digitális megoldásokkal, illetve az összevont ügyfélszolgálatokkal. A Nemzeti Közműért felelős vállalatot egy integrált, erős, jó, sikeres jövőképpel rendelkező vállalkozáscsoportnak látom, és ezt így is kívánjuk megőrizni. *(Dr. Hargitai János megérkezik az ülésre.)*

A portfólióban vannak még izgalmas elemek, ilyen például a Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató, amely évi 240 milliárd forintot fizet be a költségvetésbe. Ez azért is egy érdekes terület, mert ennek a vállalatnak a termelőképesége, illetve a költségvetésbe történő befizetési képesége megalakítása óta rengeteg vitával járt.

Volt olyan időszak, amikor a magyar kormány és a Nemzetgazdasági Minisztérium számításait még az IMF is túlzottan optimistának ítélte meg, de kiderült, hogy az élet ezeket az optimista számításokat is felül tudta múlni. A nemzeti mobilfizetés rendszere pedig az önök, így a mi életünket is megkönnyíti, a magyar alkalmazott megoldás jóval kényelmesebb, mint amit akár Európa számos más országában láthatunk, hiszen ott széttagoltabb rendszerek működnek.

Amennyiben a portfólió működésével kapcsolatosan további kérdéseik vannak, állok rendelkezésre, hiszen sikeres másfél évet tudhatunk magunk mögött. Köszönöm, hogy meghallgattak, és várom a kérdéseiket.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszterjelölt asszony. Akkor most a bizottság tagjainak kérdéseire kerül sor. Engedjék meg, hogy két kérdéskört így az elején mindjárt magam is megfogalmazzak, és utána pedig váltott formában, a szokásoknak megfelelően fogjuk csinálni.

Az első kérdéskör, azt gondolom, önnek nem lesz meglepetés, bár most itt az elhangzottakban erre nem tért ki. Teremtsünk arra lehetőséget, és segítsen nekünk abban, miniszterjelölt asszony, hogy a sajtóban teret nyert és vitára okot adó körülmények terén, a személyes körülményeiben és az önt körülvevő cégtemető ügyében tisztán láthassunk. Számos állampolgári megkeresés érkezett hozzám, amióta nyilvánvaló, hogy erre a bizottsági ülésre sor kerül, hogy erre a kérdéskörre feltétlenül térjünk ki. Segítsen nekünk abban, hogy bizonyított legyen, hogy a nemzeti vagyont rábízni önre, nem veszélyezteti azt, hogy családtagoknak, barátoknak tovább zajlik az osztozkodás (*sic!*), mint ahogy egyébként erre a sajtóhírek alapján már sor került. Ez lenne az egyik kérdés. Azt hiszem, ezt tovább lehetne taglalni, de mindenestre kérem, hogy erre térjen ki.

A második témakör ahhoz a portfólióhoz kapcsolódik, amit ön is említett, amely érzésem szerint, véleményem szerint valamennyire hiányos. Ön a Magyar Nemzeti Bank működését jól ismeri, és az ahhoz kapcsolódó Pallas Athéné Alapítványok működését áttekintette. Azt gondolom, mivel egyértelmű az Alkotmánybíróság azon döntése, hogy ez a közvagyon része, elidegeníthetetlen, és teljesen egyértelmű, hogy közérdekű célokat szolgál, ezért kérdezem, foglalkoztak-e olyannal, hogy ezt átvenni, és egyébként pedig ebben a portfólióban a közvagyon részeként működtetni és az emberek javára hasznosítani. Ilyen felmerült-e önökben, ha már itt a portfólió kérdéséről szó esett?

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván szólni. (*Jelzésre:*) Mesterházy Attila, tessék, parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Köszönöm a miniszterjelölt asszonynak is a bevezetőjét. Valóban én is érdeklődtem volna arról, úgy látszik, most már hagyomány, hogy aki ezt a miniszteri posztot elfogadja, annak a nevével kapcsolatban mindig felmerül, hogy különböző cégek eltűntek. Így volt ez Seszták miniszter úr esetében is, aki ügyvédként segédkezett olyan cégek létrehozásában, amelyek utána kurtán-furcsán eltűntek, némelyik adóhátralék-tartozással együtt. Úgy látszik, ezt a hagyományt a miniszterelnök nem szakítja meg, és most is egy olyan személyt jelöl, akinek a személyével kapcsolatban felmerültek ilyen kérdések az elmúlt időszakban.

Amit az elnök úr feltett kérdést, azt én egy dologgal egészíteném ki, ami talán ehhez a kérdéskörhöz is tartozik. Felügyel-e ön most majd olyan céget, ahol bármelyik családtagjának bármilyen kapcsolata, bármilyen szerződése, bármilyen

gazdasági érdekeltsége van, tehát van-e érdekkonfliktus az ön által felügyelt cégek és az ön tevékenysége között? Ha igen, akkor tervezik-e, hogy ezt megszüntetik, beleértve azt is, hogy ki, honnét, milyen hitelszerződést kap és mekkora összegben mostantól kezdődően? Tehát ilyeneket felügyel-e?

A másik. Egy korábbi meghallgatáson arról beszélt, hogy szeretne állami cégeket eladni. Ha ezt tudná esetleg már pontosítani, hogy mely állami cégek eladására gondolt, ezeket milyen szektorból, milyen megfontolásból, hogyan fogják kiválasztani, az mindenféleképpen érdekes lenne. *(Dr. Tilki Attila megérkezik az ülésre.)*

A harmadik kérdésem az, hogy letisztázódott-e már a portfóliója, tehát látja-e azt egészen pontosan, hogy most az úrkutatástól a szerencsejáték-felügyeletig mi az, ami önhöz tartozik. Ezen belül, ha jól értettem, akkor az eldőlt, hogy a Magyar Fejlesztési Bank az ön felügyelete alatt fog működni a következő időszakban. Korábban voltak hírek, amelyek más típusú megoldást valószínűsítettek.

A negyedik kérdésem az, hogy a kis postákat újra kívánják-e nyitni, tehát azokat, amelyeket korábban a Fidesz nagyon sokat kritizált, mert az előző szocialista kormány bezárt néhány ilyen kisebb postahivatalt veszteségre való hivatkozással. Akkor most ebben a ciklusban újranítják-e ezeket a postahivatalokat?

Még egy ilyen nagyobb beruházásról érdekelne a véleménye, ez pedig a Budapest-Belgrád-vasútvonal ön szerinti hasznossága. Megtérülhet-e ez valamikor? Különböző számítások szerint a megtérülési futamidő körülbelül kétezér év a magyar adófizetők részéről. Ön hogyan látja, ennek a vasútvonalnak a külpolitikai okokon túl van-e bármilyen gazdasági relevanciája? Elnök úr, egyelőre ennyi kérdésem van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csárdi alelnök úr, tessék!

CSÁRDI ANTAL (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszterjelölt Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az előző ciklusban a kormány nagy hangsúlyt fektetett a bankrendszer átalakítására. Azt szeretném kérdezni, hogy elégedett-e a kormány jelenleg a bankrendszeren belüli hazai bankok részarányával, illetve, ha nem, akkor terveznek-e bármilyen lépést ebben a kérdéskörben.

Úgy fogalmazott az expozéjában, hogy az MFB egyik feladata, hogy olyan kockázatos cégeket, beruházásokat finanszírozzon, amelyeket a piaci bankok pont a kockázatok miatt nem tesznek meg. Az én kérdésem ezzel kapcsolatban az, hogy ez nem a kockázatok áthárítása-e az adófizetőkre, és hogy olyan hitelezésre gondolunk-e, mint amikor az MFB Mészáros Lőrincnek adott olyan kedvezményes hitelt, amely az MFB számára bizonyosan veszteséget okozott, vagy mondhatnám példának az Eximbank által adott hitelt Andrew Vajna számára. Tehát ilyen hitelezésekre kell-e számítani, amikor erről beszélünk?

Kiemelt kérdés, hogy a nemzeti vagyon részének tekinti-e a vízkincsünket, a termőföldjeinket és az erdőinket, mert azt gondolom, ezeknek a megóvása mindannyiunk közös feladata és felelőssége. Nekem nagyon fontos lenne a válasz azzal kapcsolatban, hogyha a nemzeti vagyon részének tekinti ezeket az értékeket, akkor kíván-e bármilyen lépést tenni annak érdekében, hogy olyan természeti rombolás többet ne fordulhasson elő, mint amit például a Városligetben tapasztalhattunk, vagy amit például belvárosi beruházások kapcsán láttunk: biztos, hogy minden beruházást valamilyen természeti rombolás előz meg.

Még engedjen meg kérdéseket. Tervez-e bármilyen lépést annak a gyakorlatnak a megszüntetésére, amit megint csak a belvárosban tapasztalhattunk, mind az V., mind a IX. vagy az I. kerületben, hogy önkormányzati lakásokat súlyosan áron alul haveroknak játszanak ki önkormányzatok? Azt gondolom, ez a nemzeti vagyon egészen méltatlan elherdálása. Ennek a megakadályozására tervez-e bármilyen lépést, törvényalkotásit vagy bármilyen más? És ha tervez, akkor konkrétan ezek milyen lépések lesznek?

És akkor még egy kérdés a Magyar Nemzeti Bankkal kapcsolatban. Mi az ön személyes véleménye arról, hogy a Magyar Nemzeti Bank nyeresége a Magyar Nemzeti Bank alapítványainál elveszíti közpénzjellegét? Ennek a gyakorlatnak a megszüntetéséről mi a véleménye? Vannak-e azzal kapcsolatban tervei, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapítványai egyrészt átláthatóbban, másrészt pedig a köz érdekében sokkal inkább működni tudjanak? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Tessék, Boldog képviselő úr, parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Miniszterjelölt Asszony! Tisztelt Bizottság! Először is engedje meg, miniszterjelölt asszony, hogy örömet fejezzem ki, hogy az állami közművagyon megtartására, sőt bővítésére készül, eltérően attól az MSZP-SZDSZ-, bolsevik kormányok által folytatott gyakorlattól, hogy mindent elherdáltak és eladtak bagóért a haveroknak. Ez egy nagyon fontos dolog, hiszen a lakosság biztonságos energiaellátása az egyik legfontosabb feladat, én azt gondolom, úgyhogy nagyon örülök ennek.

Három kérdésem lenne. Az első az, hogy várható-e a jövőben változás a hallgatói hitel-rendszerben.

A második az, hogy a tavalyi év második felében az én körzetemben, a Tiszazugban, két kistelepülésen is nagy gyorsasággal bezártak takarékszövetkezeteket. Várható-e, hogy ezek esetleg újra megnyitnak, vagy ezek helyett mozgó takarékszövetkezeti autókat fognak beállítani? Hiszen a lakosság igényeinek kiszolgálása vidéken nagyon fontos dolog lenne, és azt gondolom, az, hogy nem jutnak a pénzükhöz, mondjuk, a nyugdíjasok egy vidéki kis faluban, csak ha beutaznak a városba, nem egy jó módszer.

A harmadik az, hogy vannak önkormányzatok, de vannak magánszemélyek is, akik pár négyzetméter földet vennének meg, illetve kérnének. Tudok olyan esetről, hogy egy úr megvett egy földterületet, és a közepén van három négyzetméter. Most már több mint két éve próbálkozik azon, hogy ezt a magyar államtól akár megvásárolja, de nem tudott eljutni odáig. Szeretném, ha ezt lezárnánk, mert azt gondolom, három négyzetméter földterület egy másik föld közepén, ami máshogy meg sem közelíthető, ez kert egyébként, nem teljesen biztos, hogy jó, ha az államnál van, és nem jut hozzá a magánszemély. Ugyanez vonatkozik olyan önkormányzati ingatlanokra, amelyeket az önkormányzatok kérnének, és nem biztos, hogy jelenleg az állam kezelésében a legjobb helyzetben vannak ezek az épületek. Van olyan önkormányzatom, amelyik kért egy épületet, amely üresen áll évek óta, gyakorlatilag gondozatlan, az önkormányzat kérte, hogy megkaphassa, ez nem történt meg. Érdeklődöm, hogy van-e rá lehetőség, hogy az ön minisztersége alatt megkapják az önkormányzatok, és ezeket az ingatlanokat, amelyek, mondom, üresen állnak, lepusztulnak, esetlegesen hasznosíthatóak, természetesen akár fizetés ellenében is megvették nyilvánvalóan. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Akkor Szűcs Lajos alelnök úr következik. Köszönöm szépen.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszterjelölt Asszony! Kedves Vendégek! Tisztelt Bizottság! Már az elmúlt ciklusban beszélgettünk arról, hogy az állami portfóliónál nem lenne baj, ha elkészülne egy olyan kataszter, amelyik pontosan az előbb az ellenzéki képviselők által elmondottakra reagálva bemutatná azt, hogy az elmúlt nyolc évben mekkora vagyongyarapodás történt meg az államivagyon-körben, és egy kicsit kiegészítve azzal, azt is jó lenne bemutatni, hogy ennek mekkora része volt az, amit egyszer már eladtak, és újra vissza kellett szerezni az államivagyon-körbe.

A miniszter asszonnak pedig azt próbálom meg mondani, hogy nem könnyű feladatot vállalt el, de természetesen, azt gondolom, ennek a feladatnak az elvégzésére ön és a csapata alkalmas lesz, és a mi bizottságunk meg a képviselőtársaink minden segítséget meg fognak adni a munkájához. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Akkor Varga-Damm Andrea képviselő asszony következik. Köszönöm.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszterjelölt Asszony! Egyrészt szeretnék csatlakozni ellenzéki képviselőtársaim kérdéséhez, és az első, amit meg szeretnék öntől kérdezni, az az, hogy miután ön a Magyar Pénzverő Zrt.-ben, a Pénzjegynyomdában, a MOL-csoportban auditbizottsági tagságot, illetőleg a Giro Zrt.-nél igazgatósági, illetőleg felügyelőbizottsági tagságot, elnökséget foglalt el, e mellett az óriási munkateher mellett, amiről beszámolt, fenn kívánja-e ezeket a pozíciókat tartani. Szerény véleményem szerint összeférhetetlen, de erről folyamatosan mindig vita van, hogy mi összeférhetetlen, mi nem.

A következő kérdéskör az állami vagyon értéke. Azt már számtalan szakértő, kutató megállapította, hogy a privatizációnak döntő szerepe volt a GDP 20 százalékos csökkenésében a '90-es években, a reáljövedelmek gyors csökkenésében, szélsőséges differenciálódásában, másfélmillió munkahely elvesztésében. 1990-ben körülbelül 17 ezer milliárdos lehetett az állami vagyon, sajnos vagyonszűkülés nem készült, úgy kezdtek bele a privatizációba, hogy gyakorlatilag nem tudtuk, mink van. Az érdekes az, hogy nominális értékben furcsa módon ma is ugyanannyi van, pedig a pénzünk értéke a huszonnyolcadára csökkent, és az árak pedig hússzorosra emelkedtek, közvetetten a nemzeti vagyont érintő vagyontárgyak értéke is. Ez azt jelenti, hogy az elmúlt 28 év a nemzetivagyonkezelésben feltétlenül kudarc, és ezért mindegyik kormányzat felelős, különösen azért, mert a privatizált vagyon a '90-es években körülbelül 2500 milliárdnyi volt, és az elmúlt durván tíz évben körülbelül 500 milliárdnyi.

Úgy ítélem meg, hogy önnek abban van elsődlegesen fontos feladata, ha valóban ezt a feladatot elvállalta, hogy az állami vagyon megőrzésében kulcsszerepet szánjon annak, hogy az üzleti célú, a kormányzat holdudvara körüli oligarchák, üzletemberek vagyongyarapítását ez a tevékenység ne szolgálja. Különösen durva volt az elmúlt években a Budapest Bank és a Magyar Külkereskedelmi Bank általi megszerzésének azon célja, hogy utána nagyon rövid idő alatt óriási hitelnyújtásokkal magánszemélyek tulajdonába tudjon kerülni. Úgy ítélem meg, hogy ez egy magára valamit adó, különösen egy polgári keresztény kormánytól nem

volt elfogadható. Azt remélem és azt kérem öntől, hogy ebben foglaljon állást, hogy ilyenfajta, hogy úgy mondjam, az állam segítségével való magánvagyon-átvitel nem fog a jövőben előfordulni.

Nagyon nagy probléma volt mindig is az országleltár hiánya, és nagy öröm volt számunkra, hogy a Fidesz-kormány 2010-ben az országleltárt bevezette, de ha valaki megnézi ennek a honlapját, azt láthatja, hogy 2016 óta nem frissült, és azt is láthatja, hogy kizárólag az ingatlanvagyon, valamint a cégvagyon van nyilvántartva. Azt mindannyian tudjuk, hogy egy vagyonportfóliónak e két tételen kívül még számtalan egyéb tétele van. Érthetetlen is számomra, hogy hogyan nevezhetjük ezt országleltárnak, ha egyéb komoly vagyontárgyak, illetőleg valóban az ország vagyonösszesége ebben nem szerepel. Ezért szeretném öntől megkérdezni, célja-e, hogy azon szakmai alapok mentén, amelyekről ön itt beszámolt, és amelyeken keresztül érzékeltük, hogy egy komoly szakemberrel állunk szemben, ezen elvek mentén kívánja-e, ha már 2010-ben ez a munka elkezdődött, hogy így 2018 után végre valós képet kaphassunk.

2017. július 27-én adta ki az ÁSZ azt a jelentését, amely az állami vagyon feletti tulajdonosi joggyakorlást vizsgálta igen nagy alapossággal, nagyon sok szempont figyelembevételével, és ebben bizony számtalan szabálytalanságot állapított meg a vagyont kezelő különböző szervezetek részéről. Azóta nem hallottunk arról, hogy ezen szabálytalanságok felvetése és az arra rendelt szervezeteknél a szabálytalanságok kijavítása vonatkozásában történt-e érdemi előrelépés, ezért kérdezem öntől azt, hogy különösen ennek a jelentésnek a figyelembevételével szándékozik-e abban erőteljes lépéseket tenni, ha már az egyéntől, a polgártól iszonyúan erős, fegyelmezett jogkövetést kívánunk meg, hogy azok a szervezetek, akiknek példát kell ebben mutatni, legalább olyan szabályossággal járjanak el, mint amit a honfitársainktól, polgárainktól elvárunk.

Hosszan ecsetelte a Posta kérdését. Lehetséges, és kívülről valóban az látható, hogy erőteljes üzleti szemléletű szervezetté vált a Posta, de engedje meg azt, hogy mi magunk úgy ítéljük meg, hogy a Posta tevékenységének minőségét elsősorban a vásárlók elégedettsége határozza meg és nem a vezetők üzleti szemléletének alapjai, illetőleg sikere. Ma háromszor annyi idő alatt ér egy sima levél oda a címzetthez, mint a szocialista rendszerben, és ha tetszik, ha nem, ezt a polgárok látják, én magam is természetesen, mint a posta használója. Azt látjuk, hogy a karácsonyi ünnepek előtt olyan örület lesz úrrá a postán, hogy már szeptemberben azt kell hallanunk, hogy mikor adják fel a karácsonyi ajándékokat, hogy a logisztikai háttér ezt kezelni tudja, holott a technológiai fejlettség ezen szintjén, ami ma van, ez egyszerűen nem lehetne probléma. Erre is kérem öntől a választ, hogy az a fajta elégedettsége kihat-e a vásárlók elégedettségére.

Az ön lakásába bejelentett cégek ügyében én csak a tegnapi híradásokban hallottam az ön pár szavát, és úgy ítélem meg, hogy arra a szakmai pályafutásra, amelyen ön már túljutott - és az látható, hogy a szakma igen erőteljes megelégedettségére -, azt gondolom, egy ilyenfajta bélyeg rendkívüli módon hátrányos. Önnek, ha már ilyen minőségi szakmai útja van, nagyon is törekedni kell arra, hogy ebben a kérdésben megnyugtassa a polgárokat, különösen a tárcájának portfóliója okán, és ne maradjon az ön neve mellett ez a bélyeg. Mindannyian, jogászbereket tudjuk, hogy a tulajdonos hozzájárulása nélkül nem lehet cégeket bejelenteni székhelyre, már elég régóta a szabály ez. Én azt is megértem, hogy egy volt családi kapcsolat generálta ezt a fajta esetleges helyzetet, de azt kérném öntől, csatlakozva az elnök úr szavaihoz, hogy ebben a kérdésben nagyon megnyugtató választ adjon. Még az is elfogadható, ha ön valamelyest felelősnek érzi magát ebben,

az sokkal-sokkal szimpatikusabb és sokkal inkább hitelességet erősítő, ha valamifajta felelősség van, de természetesen ezt szeretné kiküszöbölni.

A végső pedig az, hogy 2004-től - és meg kell mondjam, hogy az én fő szakterületemben ez egy nagyon pozitív jelenség - a Nemzeti Bank főosztályvezetőjeként erőteljesen szorgalmazta, és amikor a szervezetben nem talált fogadókésztségre, nyilvánosságra is hozta álláspontját, hogy a devizahitelezést be kell fejezni, mert a valós devizakockázatokat nem látják a polgárok.

Azt szeretném öntől megkérdezni, hogy ha már ön idejekorán ezen állásponton volt, és látjuk tíz éve, hogy bizony ez a félelem beigazolódott, és úgy tűnik, hogy a miniszterelnök úrnak önben igen erőteljes bizalma van, különben nem jelölte volna miniszternek, szándékozik-e ezt a bizalmi kapcsolatot arra felhasználni, hogy az ön álláspontja szerint is tízen éve megfogalmazott és sajnos azóta az élet által bizonyított problémát végre ez a kormányzat szakmai alapon valóban a devizakockázatok felelősségének adósoktól való elhárítása módszerével megoldja. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hargitai alelnök úr következik. Tessék, parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Asszony! Egyrészt elnézést, hogy nem volt módom meghallgatni önt, de tudom, hogy beszélt a takarékszövetkezeti integrációról és az öntől kapott háttéranyag is tartalmaz ezzel kapcsolatban egy írást. Boldog képviselőtársam már szóba hozta azokat a jelenségeket, amit mi vidéken élve tapasztalunk, én erre kívánok ráerősíteni. Az ön anyagában is olvasok egy mondatot, amivel én tökéletesen egyetértek, hogy ha már állami szerepvállalással hoztuk létre ezt a takarékszövetkezeti integrációt, amire szükség is volt, akkor egy olyan pénzügyi intézmény jöjjön létre, amely egyszerre versenyképes, de a vidéki emberek és vállalkozások igényeit szolgálja. Mondjuk nem egy OTP-t akarunk létrehozni az OTP versenytársaként, hanem egy más típusú pénzügyi intézményt. Ezért nekem azt el kell fogadnom, hogy amikor ön azt gondolja vagy azt írja, hogy versenyképes legyen ez a rendszer, akkor én vidéken élve nem mondhatom azt, hogy maradjon minden változatlan. Tehát hogy takarékszövetkezeti fiókok estleg itt-ott megszűnnek, ezt én el tudom fogadni realitásként, de én olyan folyamatokat látok felgyorsulni Baranyában, amiben nemcsak a fiókot szüntetik meg, hanem az ott lévő takarékszövetkezeti vezetők úgy nyilatkoznak, hogy egy automatát nem képesek, honlapot működtetni. Illetve megkínálják az önkormányzatot azzal, hogyha az önkormányzat vállalja ennek a költségeit, akkor ott maradhat automata. Na most, ezek már olyan folyamatok, amelyek - én azt gondolom - elfogadhatatlanok. Ez nyilvánvalóan, ha ilyen lépéseket teszünk, hogy egyszerűen a pénzhez se lehet hozzájutni vagy városba kell esetleg mennem, hogy a saját pénzemhez hozzájussak, ezzel a készpénzforgalmat fogjuk ösztönözni, ami sok oknál fogva nem kívánt.

Tehát én azt gondolom, hogy egy egészséges határt kellene meghúzni, és ha az államnak volt ebben szerepvállalása, akkor legyen abban is, hogy ne csak üzleti szempontok érvényesüljenek itt az integráció utóhatásai kapcsán, hanem valahol észszerűen húzzuk meg a határokat. Tehát, mondom, én azt el tudom képzelni, hogyha nincs is valahol egy takarékszövetkezeti fiók, amit a múltban megszoktak és ez kényelmes. Most nem beszélek itt, nyilvánvalóan postai fiókokkal is lehet integrálni ezt a rendszert, de hogy egy automatát tüntessünk el ott, ahol tegnap

minden volt, az politikailag tökéletes öngól és azt gondolom, hogy nem szolgálja az átalakítás érdekeit se. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. És akkor Mellár képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. MELLÁR TAMÁS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Asszony! Legyen szíves, segítsen nekem annak értelmezésében vagy meghatározásában, hogy tulajdonképpen az a vagyontportfólió hogy is néz ki, amit önök felügyelnek, mekkora része ennek az állami vagyon, a nemzeti vagyon és a vállalkozói vagyon. Tehát úgy hozzávetőlegesen nagyságrendileg egyáltalán be tudjam lőni ezt, hogy milyen vagyommennyiségről van összességében szó.

Nyilván ezt a kérdést azért is tettem föl, mert korábban én sokszor találkoztam azzal, hogy milyen nagy problémák vannak az állami vagyon értékének meghatározása és egyáltalán egyébként a termelő vagyon értékének meghatározásában. Ezzel kapcsolatosan azt is szeretném öntől megkérdezni, hogy szándékában áll-e esetleg a KSH felé megfogalmazni igényeket a tekintetben, hogy hosszú évtizedek óta egy mulasztásban van a KSH, hogy nem tudta elkészíteni - hogy ennek mi az oka, ezt most szerintem ne is kezdjük el boncolgatni - a megfelelő vagyommérleget, ami az állami vagyonra is vonatkozhatna és egyáltalán a termelő tőkére is. Tehát bárhol, ahol találkozunk ezzel a kérdéssel, mindenhol csak becslésekkel találkozunk, jó lenne, ha ennél konkrétabb mérések lennének.

Az előadásában - ez a második kérdésem - arról beszélt, hogy a 2010 után kialakult vagyontportfólió jó, az megfelelő. Na most, ebből arra következtethetnénk, hogy tulajdonképpen itt a vagyon megőrzése a legfontosabb cél, de ön arról is beszélt, hogy nagyon fontos lenne az új kihívásokkal szembenézni, és én ezzel abszolút egyetértek, hogy technológiai fejlesztés, a húzó ágazatoknak az elősegítése, a szerkezeti átalakítása megvalósítása is nagyjából benne volt, összefüggésben az új ipari forradalommal kapcsolatosan, de ezeket milyen eszközökkel, milyen módon, milyen apparátussal lehet elvégezni, mert ez egy irdatlan nagy feladat. Én nem tudom, hogy ennek a felálló minisztériumnak mekkora lesz az apparátusa, de a feladat - azt gondolom - borzasztóan nagy.

Végezetül a harmadik kérdésem pedig a Postával kapcsolatos. Néhány évvel ezelőtt a Posta felügyelőbizottságában töltöttem el két esztendő és egy kicsit rálátásom volt a dolgokra, nekem az a benyomásom a Postával kapcsolatosan, hogy ön ugyan azt mondta, hogy nagyon sikeres változások mentek végbe az elmúlt esztendőkből, én abszolút nem így látom, és azt gondolom, hogy három olyan terület van, ahol mindenképpen fontos lenne előrelépés. Az egyik, hogy van egy krónikus munkaerőhiány, amit valamilyen módon kezelni kellene, másrészt van egy nagyon alacsony jövedelmezősége ennek a cégnek, amit szintén valamilyen módon kezelni kellene, a harmadik pedig az, hogy egy folyamatosan csökkenő részesedése van az adott piacon, amely egyébként tudható, látható volt már a korábbi években, de igazából nem sikerült ezt a folyamatot megállítani, az a kérdésem, hogy vajon milyen intézkedésekkel lehetne ezeket a folyamatokat megfordítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az én nyilvántartásom szerint még Bodó képviselő úr is visszavan, de most többen jelezték.

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Asszony! Valóban örömmel és érdeklődve hallgattam eddigi szakmai pályafutását, és a takarékszövetkezetek integrációjával kapcsolatos ön által elmondottakkal néhány gondolat bennem is megfogalmazódott. Valóban van ilyen tapasztalat is, amit képviselő kollégáim említettek, én egy kicsit más településszerkezetes környékről érkeztem, és örömmel látom azért, hogy új takarékszövetkezeti fiókok is épültek és megújultak régiek. Ez nyilván elsőre csak a külső, de mivel vidéki ember vagyok, magam is járok ezeken a helyeken, látom, hogy a belső struktúra, belső szolgáltatás is azért sokat fejlődött.

Örömmel hallottam, hogy nemcsak a gyűjtési tevékenység lesz a következő időszakban a profil, hanem esetleg a hitelkihelyezésre is nagyobb figyelmet fognak tudni fordítani. Ez szerintem nagyon fontos és követendő, támogatandó tevékenység, hiszen én következetesen hiszek abban, hogy a banki tevékenységet nem lehet csak elektronikusan intézni, tehát fontos, hogy legyen egy személyes kapcsolat, és ezek a takarékszövetkezetek ebben a néhány ezres, tízezres településszerkezetben ezt a célt tökéletesen be tudják tölteni.

Ami fontos lenne, kérdésem, talán javaslatom is, hogyha ez elérhet odáig, hogy ezekben a fiókokban legyen lehetőség arra, hogy ezekben a fiókokban legyen lehetőség arra, hogy azok a helyi vállalkozók, akik nem egy horribilis összegű hitel felvételére gondolnak, néhány millióra, mondjuk, ami szükséges ahhoz, hogy megvegyék azt az eszközt, azt a gépet, amivel tudják gazdagítani tevékenységüket, szóval, hogy erre legyen lehetőség. Mert, ha valamelyik országosan ismert nagybankhoz kell elmenni, többre kerül az utánjárása, az adatok begyűjtése, az információszolgáltatás, mintha van arra, hogy helyben bemegy, jó napot kívánok, jöttem, szükségem lenne 2 millió forint hitelre, és ez egy életszagú történet lenne, hogyha helyben hozzá is férne. Hogyha ebben az irányban tudnánk közösen - nyilván az ön irányításával, a kormánypárt támogatásával - ezt a takarékszövetkezeti átalakulást folytatni, annak mindenképpen nagy haszna lenne, és természetesen számíthat ebben a dologban is a támogatásomra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Barcza Attila képviselő úr; és utána még egy hozzászólónk van. Tessék, parancsoljon!

BARCZA ATTILA (Fidesz): Tisztelt Miniszterjelölt Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én azt gondolom, hogy a felvázolt fő irányok biztosítják a – én azt gondolom – meg nem kérdőjelezhető jó gazdasági eredményeket, amelyekkel az országunk elindult. Két kérdésem lenne. Az egyik az, hogy miként járulhat hozzá a Magyar Fejlesztési Bank csoport a GDP-növekedéshez, hogy ezt a területet hogy látja. A másik pedig az, hogy milyen eredményeket sikerült elérni a saját forrású hitelezésben az elmúlt időszakban, hogy erről mi az álláspontja. És én azt gondolom, hogy a miniszterjelölt asszony szakmai felkészültsége és múltja biztosítani tudja majd azt a fejlődést ezen a területen, amire szükség van, úgyhogy én ehhez gratulálok és támogatásomról tudom biztosítani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megígérem, hogy többet nem mondom be, hogy hányan vannak még vissza. Zsigmond Barna képviselő úr, parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Tisztelt Miniszterjelölt Asszony! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a szót. Engem is meggyőzött az az előadás,

amit miniszterjelölt asszony elmondott, köszönöm szépen ezt az átfogó prezentációt, visszaigazolta azokat az eredményeket, amit a magyar gazdaság az elmúlt időszakban elért, különösen a nemzeti közművek vonatkozásában, amit hangsúlyosan érintett és amiért ön felelt. Szerintem minden magyar állampolgár örömmel nyugtázta azt, hogy a rezsicsökkentés politikája folytatódott és effektíve hasznélvezője volt szó szerint annak a politikának, amit ön koordinált. Fontos, hogy ez a rezsicsökkentés folytatódjon és a közműszolgáltatók állami kézben maradjanak.

Két kérdésem lenne. Az egyik a postákra vonatkozik. Itt elhangzott ellenzéki képviselő kollégáktól, hogy sokan kritikával illetik a posták tevékenységét. Valóban van olyan, hogy kell várni egy kis időt a postán, de a szomszédban lévő, piaci alapon működő gyógyszertárban sokszor sokkal több időt kell várni. Mi tegnap délután csúcsidőben a kisfiammal kettő perc alatt végeztem egy budapesti postahivatalban. És köszönöm ezúton is azokat a visszajelzéseket, amelyeket korábban alpolgármesterként küldünk a Posta felé, amikor jeleztük azt, hogy bizonyos szolgáltatások vonatkozásában átszervezésre lenne szükség, azt mindig visszaigazolta a Posta és hatékonyan tudta kiszolgálni az állampolgárokat.

Külön szeretném a Postát gratulációval illetni azért, hogy beállt a nemzeti kisebbségvédelmi kezdeményezés mögött, a Minority SafePack mögé, ez egy példátlan dolog, hogy egy nemzeti vállalat egy nemzeti ügy mögé beállt, és a postán is alá lehetett írni a nemzeti kisebbségvédelmi kezdeményezést. Ez egy úttörő jelenség, ha úgy tetszik, hogy egy nemzeti vállalat egy közösségi ügy mellé áll. Úgyhogy ezért külön szeretnék gratulálni.

Ennek kapcsán fölvetném a műemlék postahivatalok sorsát. Én Újpesten élek és ott van egy gyönyörű szép postaépület, ami egy hatalmas postaépület. Tudom, hogy az országban van még több ilyen műemlék jellegű, nagyon nagy méretű postaépület, hogy ezeknek a felújítása viszont soron következne, hogy erre valamilyen politikát ki lehet-e dolgozni, hiszen ezek nem illeszkednek a szokványos postai működésbe, a szokványos postahivatali felújításba, hiszen ezek nagy, műemlékjellegű épületek. Hogyha erre esetleg valamilyen elképzelést ki tudnának dolgozni, ez fontos lenne.

Még egy kérdésem lenne, hogy a feltörekvő iparágakban milyen állami szerepvállalást - említette, hogy ezekben látnak fantáziát, hogy esetleg melyek ezek a feltörekvő iparágak, ahol lehet szó állami szerepvállalásról és hosszú távon is az állam meg tud jelenni és tulajdonosként ott tud lenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nem második kört szeretnék megnyitni, de Mesterházy képviselő úr jelezte, hogy van még egy kiegészítése. Tessék, parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy kérdésem lenne, amit az előbb elfelejtettem, hogy az állami cégeknél többször azt tapasztaljuk, hogy ha egy képviselő kérdez a cégtől, akkor nem kapja meg a választ, vagy a média képviselői is többször szembesülnek ezzel, hogy perelni kell közérdekű adatigénylésként ezeket az adatokat, hogy tervezi-e esetleg miniszterjelölt asszony azt, hogy változtatnak ezen a gyakorlaton és utasítja ezeket a cégeket arra, hogy gördülékenyebben adják ki ezeket a közérdekű adatokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kérdéseket, és akkor miniszterjelölt asszonynak átadnánk a szót, kérem, hogy a válaszait adja meg. Tessék, parancsoljon, öné a szó.

Bártfai-Mager Andrea válaszai

BÁRTFAI-MAGER ANDREA miniszterjelölt: Nagyon szépen köszönöm. Jó pár kérdést kaptam, és megpróbálom kérdéscsoportonként válaszolni rá, talán úgy teljesebb is lesz a válasz és nem kell témákra visszatérnem. Kérem, ha valaki úgy érzi, hogy a kérdésére nem kapja meg a választ, akkor tegye fel ismételt, de remélem, hogy erre nem kerül sor.

Az első kérdéscsoport megítélésem szerint magántermészetű ugyan, de miután eddigi is nyíltan kommunikáltam, azt gondolom, hogy ebben a kérdésben sem kerülöm el a válaszadást. A sajtóban nem találgatások jelentek meg, hanem én ezt politikai támadásnak éltem meg, hiszen nem a személyemet támadták, hanem különböző ötletekkel és bakugrásokkal jutottak el egy olyan cégcsoporthoz, amihez semmilyen üzlet és egyéb érdek sem fűz. E cégcsoport körül Balogh Sándor nevét is többször említettem. Ő a gyermekeim édesapja, a gyermekeim 1991-ben és 1995-ben születtek, a kapcsolatunk viszont 1998-ban, tehát húsz éve véget ért. Ezt követően éltem egyedül is, és ma pedig boldog házasságban élek. Tehát ez a magánéleti kapcsolat nem befolyásolja sem a szakmai munkámat, sem pedig a döntéseimet. A szakmai munkám és részben a magánéletem is a nyilvánosság előtt zajlik 2001 óta, hiszen azóta vagyok vagyonynyilatkozat-tételre kötelezhető és azóta nemzetbiztonsági átvilágításon is átesem. Jogszerűen, a jogszabályokat követve élek és ezen nem is kívánok változtatni, ez nem új elem az életemben. Azt kérem, fogadják el azt, hogy létezhet olyan élet is, ami ugyanaz, mint amit elmondanak. Tehát nem kell egy új arcot, egy új elképzelést kitalálni rólam.

Amikor olvastam a híreket magamról, akkor volt olyan pillanat, amikor úgy éreztem magam, mint egy filmben, volt is egy ilyen film, az a címe, hogy A hálózat csapdájában. Valakinek van egy élete, abban az életben vannak logikus, ám de jogszerű és törvényes lépések, kapcsolatok, majd egyszer érkezik egy valamilyen felkérés, egy politikai felkérés, hiszen miniszternek lenni az a politikai térbe kerülést is jelenti és akkor hirtelen ezek más értelmet nyernek vagy legalábbis más értelmet próbálnak neki adni. Nem tekintem se könnyűnek, se nehéznek, úgy tűnik, hogy ez a politikai élet része, és jelen formájában ez inkább vádaskodásnak tűnik számomra.

Azt szeretném kérni, hogyha bármikor törvényteleniséget vagy nem jogkövető magatartást tapasztalnak a részemről, akkor ezt jelezzék, és nyilvánvalóan, ha ilyenre találnak, akkor annak más típusú következményei lesznek. Erről a kérdéstről ennyit szerettem volna csak mondani.

Ebben a kérdéskörben merült fel az is, hogy felügyelek vagy felügyelhetek-e olyan céget, amelyben bármelyik családtagnak szerződése van, és ha igen, akkor ezt az érdekkonfliktust fel kívánom-e oldani. Nyilvánvalóan olyan cégekben, amely az én irányításom alatt áll, ott a családtagjaim nem kapnak sem üzleti, sem semmilyen lehetőséget, de ez eddig is így volt. A takarékszövetkezeti integrációt és annak üzleti életét nem irányítom, nem felügyelem, a felügyelet a Magyar Nemzeti Bank dolga, az irányítás pedig a magántulajdonban és magánkézben lévő cégek feladata. Én a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Szervezetét felügyelem a Fejlesztési Bank által. A Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Szervezete pedig - a tevékenységünknek is köszönhetően - egy letisztult feladatkörrel rendelkezik, nincsen szerepe az üzleti döntések meghozatalában, illetve az arra való rávezetésben. Az SZHISZ feladata az, hogy a takarékszövetkezeti integráció prudenciális egységét teremtsen meg, nyilvánvalóan úgy, hogy ez semmiképpen nem csorbíthatja a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti tevékenységét.

Valóban igaz, hogy a Magyar Pénzverőben, a MOL-ban, a GIRO-ban és a Pénzjegynyomdában egyikben igazgatósági, másik bankban pedig

felügyelőbizottsági tagságom van. Ez a jelenlegi kormánybiztosi megbízatással nem összeférhetetlen, erről jogi álláspontot is kértem és kaptam, és ennek megfelelően tartottam fenn őket, illetve vállaltam új felügyelőbizottsági tagságot. Amennyiben a miniszterré válásom bekövetkezik, akkor természetesen ezekről a feladataimról egyrészt azért mondom le, mert összeférhetetlen, másrészt azzal a feladattal, ami a nemzeti vagyonért felelős tárca nélküli miniszterségből fakad, valóban nemcsak az, hogy nem összeegyeztethető, hanem időm sem lenne ezen feladatok ellátására, bár meg kell mondjam, hogy igen érdekesek és sajnálattal fogok lemondani róla. Ebben a kérdéskörben szerintem mindannyiuk kérdésére válaszoltam.

Ezt követően az MNB Pallas Athéné Alapítványára vonatkozó kérdést is kaptam. Az MNB független közintézmény és valóban, az Alkotmánybíróság döntése alapján a közvagyon része, de efelett az MNB gyakorol tulajdonosi jogokat és semmilyen arra irányuló elképzelésem, sőt akaratom sincs, hogy egy független intézmény életébe a kormányzat részeként beleszóljak.

Az MNB Pallas Athéné alapítványai számos jó célt szolgálnak, de ennek megvédése nem az én, hanem az MNB feladata. Arra azért szeretném felhívni a figyelmet, hogy én a Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsának voltam külső tagja és a külső monetáris tanácsi tagság egyrészt nem jelenti azt, hogy az MNB igazgatóságának döntéseiben bármilyen formában részt vehettem volna, nyilvánvalóan a felügyelőbizottság munkájában sem vettem részt, és az MNB Pénzügyi Stabilitási Tanácsának sem voltam a tagja. A Monetáris Tanács tagjaként arra kellett ügyelnünk, hogy a monetáris politikát befolyásoló lépések az ország érdekét szolgálják, és ezt szolgálta kiemelten a kamatciklus, a kamatcsökkentési ciklus és a növekedésihitel-program is, illetve számos olyan monetáris politikai intézkedés, aminek eredményeképpen azt mondhatjuk, hogy Magyarországon nemcsak egy fiskális, hanem egy monetáris politikai fordulat is bekövetkezett és ez teremtette meg az elmúlt időszak gazdasági sikereinek az alapját.

Az MNB-vel kapcsolatosan emlékeim szerint több kérdés nem hangzott el.

Átmennék arra, hogy mi az állami vagyon és mi az állami vagyonnak a tárgya. Ezt a statútum rendelet tartalmazza. A nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszter az állami vagyon felügyeletéért és a gazdálkodás szabályozásáért, a nemzeti közműszolgáltatásokért, a nemzeti pénzügyi szolgáltatásokért, a postügyért és a szerencsejáték-szervezés állami felügyeletéért felelős. Ami fontos, hogy ebben a feladatkörben mi tulajdonosi joggyakorlást végzünk elsősorban és felelünk azért, hogy ezek a társaságok képesek legyenek végrehajtani a szakpolitikák által meghatározott ágazati, illetve ágazatokon átívelő stratégiákat, valamint képesek legyünk ezen ágazati stratégiákon túl, ami – megerősítem – a szakpolitikák és nem a mi feladatunk, ezen szakpolitikák ismeretében képesek legyünk a tulajdonosi joggyakorlás szempontjából tulajdonosi stratégiákat megfogalmazni és ezen tulajdonosi stratégiákat és elvárásokat kell majd a cégeknek rövid, közép- és hosszú távú tervezési folyamattá alakítani. Tehát ez egy új elem az eddigi állami vagyongazdálkodás témakörében, hogy nemcsak ágazati politikák és ágazaton túlmutató politikák születnek és nemcsak vagyongazdálkodásban szokásos vállalati stratégiai tervezés következik be, hanem a tulajdonos is, mint minden normális piaci alapon működő vállalat esetében, képes lesz megfogalmazni a saját tulajdonosi elvárásait, és ennek fényében alakítja a vállalat a gazdálkodását.

A takarékszövetkezeti integráció. A takarékszövetkezeti integrációról hallottam, kevésbé rosszat és elégedetlenségről is tanúbizonyságot tevő kérdések is elhangzottak. Meg szeretném erősíteni, hogy a takarékszövetkezeti integráció az

elmúlt időszak lépéseinek következtében eredményesen működő és prudenciális kockázatokkal nem terhelt együttműködéssé alakult, amelyek ha az aktív üzletágukat is beindítják, és erre számos jel mutatkozik, hiszen jelzáloghitelezés és fogyasztási hitelezés területén már a piacnál jóval gyorsabban fejlődik az integráció, azt gondolom, hogy tartósan lehet számítani arra, hogy a takarékszövetkezetek a vidék bankjaként vidéken is jelen maradnak.

Hol tudnak jelen lenni a takarékszövetkezetek? Csakis olyan területeken, ahol ugyan elvárják, hogy legyen jelen alapvető pénzügyi szolgáltatásokkal a takarékszövetkezeti integráció, ámde bankolni egy másik városba mennek. Mi azt gondoljuk, hogy egy közösség arról is megismerszik, hogyha a saját vállalkozóját, a saját helyben lévő takarékszövetkezetét választja, nemcsak akkor, amikor betétet akar elhelyezni, hanem akkor is, amikor hitelt kíván felvenni. És ugyanezt gondoljuk arról is, hogy az önkormányzatokat is, amelyek a takarékszövetkezetek eddigi esetleges gyengébb szolgáltatásportfólióját látva más bankokhoz fordultak, forduljanak vissza a takarékszövetkezetekhez. Ugyanis az átalakítások pontosan ezt a célt szolgálják, azt a célt szolgálják, hogy olyan fiókok maradjanak életben és jelen vidéken, amelyek a modern kor elvárásaihoz igazodó szolgáltatásokat kínálnak a vidéki lakosoknak, és az ilyen típusú fejlesztések már nem történhetnek meg minden faluban.

Viszont a falvakat sem kívánjuk elhagyni, a falvak esetében beindítottunk három programot. Az egyik program arról szól, hogy mobilbankkal, mobilbankárral látjuk el azokat a vidékeket, ahonnan a takarékszövetkezetek esetleg a fiókot ugyan bezárták, de nem hagyták el a területet, és a mobilbankár az, amelyik az összes olyan szolgáltatásra képes, amit egy bankfióktól el lehet várni. Kísérletképpen beindítottuk azt a fiókunkat, amely már automata módon működik. Automatizmus alatt azt értjük, hogy készpénzbefizetésre, készpénzkivételre alkalmasak, illetve olyan technológiát alkalmazunk, hogy távoli eléréssel ugyan, de a hitelezés alap induló folyamatát is elkezdhetik ezekben a fix pontokban. És a harmadik irány, amerre elindultunk, az pedig a „Modern falu” programhoz való csatlakozást jelenti. Feltérképeztük azt, hogy melyek azok az alapvető pénzügyi és postai szolgáltatások, amelyeket lehet, hogy nem piaci alapon, hanem közszolgáltatásként kell elérni. Ez még csak a műhelymunka része, de úgy gondolom, hogy az elkövetkezendő időszakban ezeket a szaktárcákkal egyeztetni tudjuk.

A takarékszövetkezeti integráció esetében tehát a két legfontosabb eredményünk, hogy pénzügyi stabilitás szempontjából egyértelműen stabil rendszert hozunk létre, amelynek jövőképe van és ezt hosszú távon tudja biztosítani, az sikerült.

A Posta. A Posta mindannyiunk postája. Valamelyik felkészítő anyagomban kértem én magam is, hogy lássuk a számokat, és a számok – és elnézést a kifejezésért – valóban brutálisak, olyan mennyiségű levelet és csomagot kell kiszállítani a Magyar Postának, amely azt mutatja, hogy a postai szolgáltatás mindannyiunk életében jelen van. Tehát egy évben mindenki vagy egy levelet vagy egy csomagot legalább felad.

Azt, hogy milyen módon juttatjuk ezeket a csomagokat és a leveleket a lakossághoz, azt nem a Posta határozza meg, van egy egyetemes szolgáltatási szerződés, amely tételesen, rendkívül pontosan tartalmazza azt, hogy a Postának szolgáltatásokat mennyi időn, mennyi órán, mennyi percen és milyen hatékonysággal kell ellátnia. Ezt a feladatellátást a Posta a saját eszközrendszerével, valamint az NMHH hatósági eszközzel is méri. Ha ebben hiányosság tapasztalható, akkor a Posta mindig azonnali intézkedéseket tesz. De el kell mondanunk azt, hogy

az egyetemes szolgáltatáshoz kapcsolódó teljesítménymutatói a Postának rendre az elvárások fölött alakulnak. Ez nem jelenti azt, hogy nem lehetnek egyéni problémák, nem jelenti azt, hogy nem lehet sorban állás, viszont az elmúlt időszak azt mutatja ügyfélpanaszok tekintetében, hogy kevesebb ügyfél fordult a Postához az ügyében - ez körülbelül 35 százalékkal kevesebb az elmúlt időszakban -, és ezen kevesebb megkeresésből is alacsonyabb a reklamációk és a panaszok száma, mint az eddigi időszakban. Ezt olyan kényelmi szolgáltatások bevezetésével érte el a Posta, mint a csomaglogisztikai rendszer megújítása. A csomaglogisztikai rendszerben átnéztük a technológiai folyamatokat is, valamint egy új kisgépet is vásároltunk annak érdekében, hogy minél közelebb kerüljünk ahhoz a színvonalhoz és ahhoz az elváráshoz, hogy minél kevesebb állampolgárnak okozzunk és okozzon a Posta bosszúságot azzal, hogy késve vagy az elvárásaihoz képest később érkeznek meg a csomagjai.

Csomagügyben azért egy tényre fel kell hívni a figyelmet, ami abból fakad, hogy - most nem tudom más szóval illetni - minden szentnek maga felé hajlik a keze, és így az ügyfélnek is. Tehát ha az ügyfél egy olyan csomagfeladási módszert választ, ami rendkívül olcsó, akár olcsóbb, mint egy levél is, attól is csomagfeladáshoz kapcsolódó szolgáltatásokat vár el a csomagszolgáltatási ár tizedéért. Ez nyilvánvalóan azon üzletág, amit ma e-kereskedelemnek hívunk, és jellemzően a Kínából érkező csomagok tekintetében meghatározó. Ebben az esetben, amikor megrendelik ezeket a csomagokat a vásárlók, akkor azt látjuk, hogy az internetes felület egy drágább és egy olcsóbb lehetőséget kínál, és nyilvánvalóan az olcsóbbat választja a vásárló, mert azt gondolja, ha ő egy csomagot rendel, akkor ahhoz csomagszolgáltatás kapcsolódik. Am a csomagszolgáltatásnak ára van, a csomagszolgáltatáshoz kapcsolódik nyomkövetés és a csomagszolgáltatás az, amihez kapcsolódik egy elvárási rendszer is.

A leveleket esetében, tehát ha valaki csomagot levéláron ad föl, sima, közönséges küldeményként, arra mindig a sima, közönséges küldeményre vonatkozó elvárásrendszer lehet számon kérni a Postán, és ez mindig konfliktusokhoz és egyeztetésekhez vezet a vásárlókkal. Mi azonban úgy gondoljuk, hogy az irány nem az, hogy egymást hergeljük, ügyfelek és a Posta, a Posta és az ügyfelek, hanem erre is megoldást szeretnénk kínálni, és ezt szolgálja az úgynevezett PAKK-projekt. A PAKK-projekt az, ami 2018 végére biztosítja azt, hogy a levelek is követhetők legyenek, amelyeket itt, Magyarországon adnak fel. Tehát nem fordulhat elő az, hogy ne kövessük a levél útját.

Ebben a kérdéskörben még szeretnék egy dolgot megemlíteni, mert gyakrabban vagyunk elégedetlenek a szolgáltatásokkal, mint ahogy azt az adott szolgáltató megérdemli. Azt a meghatározó postákkal való elemzésünk során vettük észre, hogy az egyetemes postai szolgáltatás, tehát ami az alapszolgáltatás sztenderdje, Magyarországon jóval magasabb, mint jó pár körülöttünk lévő országban. Magyarán vannak olyan országok, amelyek úgy modernizálták és úgy tették piaci alapon sikeressé a postájukat, hogy a közönséges levelet nem egy napon belül, mint a Magyar Postának, hanem három napon belül kell helybe vinni. Ha ennél pontosabb, személyre szólóbb és más típusú szolgáltatást kíván igénybe venni az az állampolgár, akkor azért többet kell fizetnie. Magyarán ez az alapszolgáltatás már magas, de mi ehhez vagyunk szokva, mi ezt elfogadjuk és azt gondoljuk, hogy ezt érdemes felülvizsgálni. De nem úgy kell felülvizsgálni, hogy nem kérdezzük közben meg az állampolgárokat. Tehát mi tervezzük, hogy a közeljövőben egy olyan felmérés készüljön, amiben azt látjuk, hogy mik az állampolgárok valós igényei a postai szolgáltatásokkal kapcsolatban, hiszen azt látjuk, hogy technológiai változás

következtében a levélből e-mail lesz, a képeslapból Facebook-megjelenés, tehát nem biztos, hogy az egyetemes szoltáltatás rendszerének a XXI. században pontosan ugyanolyannak kell lennie, mint amilyen volt a hatvanas-hetvenes években, amikor még ez a közszolgáltatási modell - akkor még nem ennek hívtuk - kialakult.

A postabezárások és -nyitások esetében szintén az állampolgárokhoz fordultunk, és azt tapasztaltuk, ami talán meglepetés lehet, hogy a kisposták bezárása, bár társadalmi felzúduláshoz és újságcikkek sokaságához vezetett, a mobilpostát szeretik a kis falvakban, azt a mobilpostát, ami megáll a falu végén, a falu közepén és a falu elején is és egyfajta közösségi pontként tud működni, ha meghatározott időben és meghatározott rendszerességgel jelenik meg a faluban.

A postai épületek állagmegóvásáért sokat tesz a Posta. És igaza van képviselő úrnak abban, hogy a posták nemcsak a postai szolgáltatásokhoz kapcsolódnak, hanem a településeknek is az elmaradhatatlan részei, az elmúlt másfél évben számos jelzést kaptam arra vonatkozóan, hogy a főútcán már minden épület megszépült, viszont a postára még várni kell. Azt gondolom, hogy a műemlékvédelemmel érdemes egy olyan közös programban gondolkodni, ami nemcsak a posták újrahasznosításáról szól, hanem az épület állagának megóvásáról is, hiszen azért azt látnunk kell, hogy a mai modern postai szolgáltatások nem mindig olyan épületeket igényelnek vagy nem a teljes épületet, amely, mondjuk a XIX-XX. század elején kialakult. Ebben fontosnak tartom az önkormányzatokkal való együttműködést és az összes olyan kormányhivatallal vagy az összes olyan piaci szereplővel, akinek akár egy ilyen épület elhelyezésében lehet feladata vagy van értelme hozzászólnia.

Akkor ez volt a Posta. Illetve a Postánál még megjelent az úgynevezett karácsonyi örület. A karácsonyi örület valóban egy valós jelenség, és azt látjuk, hogy az internetes szolgáltatók érdekei miatt ez a jelenség nem rövidülni, hanem hosszabbodni fog. És sajnálattal kell azt is jelezni, hogy az e-kereskedelemnek azon részére, ami Kínában történik, arra időben nincs ráhatása a Magyar Postának, viszont keressük azokat a lehetőségeket, hogy erre az időszakra is legyen a Magyar Postának ráhatása. Ebben még a lehetőségeink korlátozottak, viszont a Magyar Posta és a kínai e-kereskedelem negyedik legnagyobb szolgáltatója között már van együttműködési megállapodás, és reményeink szerint ebből lehet olyan cég is, ami ezeket a panaszokat is tudja részben kezelni.

Az állami vagyon körében az ÁSZ-jelentésre szeretnék annyiban reagálni, hogy természetesen az ÁSZ ajánlásai és megállapításai fontos mérföldkövet jelentenek a munkánkban, minden olyan esetben, amely a portfóliómba tartozó társaságot érinti, az ÁSZ megállapításait komolyan fogjuk venni, ki fogjuk vizsgálni és az ajánlások szellemében kívánjuk az állami vagyonpolitikát és vagyongazdálkodást megvalósítani, ami transzparens, átlátható vagyonpolitikát jelent a jövőben is.

Az állami vagyon nagysága számunkra azt jelenti, hogy mérni szeretnénk, és a mérésnek jó alapja az országleltár. Ha odaérünk - még nem tartok ott -, akkor nyilvánvalóan az országleltárprogramot is felülvizsgáljuk és megnézzük, hogy vannak-e ebben olyan lehetőségek vagy olyan kötelezettségek, hogy ezt az országleltárprogramot folytassunk és bővítsük.

Amit szeretnék jelezni, hogy vagyongazdálkodás tekintetében én örülök az elmúlt nyolc év sikereinek. Nyilvánvalóan az elmúlt nyolc év tapasztalatait vagy akár az elmúlt húsz év tapasztalatait is figyelembe kívánjuk venni akkor, amikor meghatározzuk azt, hogy melyek a jövő bajnokai, melyek azok az állami vállalatok, amelyekre építhetünk. Mint említettem, a hulladékgazdálkodás és a vízgazdálkodás

mindenképpen ezen területek közé tartoznak. És azt is szeretném jelezni, hogy a vagyongazdálkodás során fogunk olyan részterületekre is merészkedni, amit pontosan a támadások miatt lehet, hogy időről időre elkerülnek a vagyonpolitikáért felelős állami szereplők, ez pedig az, hogy mi igenis meg fogjuk fogalmazni azon vállalatok körét is, amelyre a magyar államnak a versenyképessége fenntartása érdekében nincs szüksége. Tehát a vállalatok esetében olyan vállalatok megtartását, amelyek stratégiájára és működésére a magyar államnak valójában nincsen semmilyen hatása, és semmilyen stratégiai vagy szakpolitikai célkitűzés nem tartozik hozzá, nem tartjuk a portfólióba érdemesnek. Ennek a körét ma nem kívánom, de nem is tudom megmondani, hiszen a munka csak a miniszteri pozíció betöltése után kezdődhet, prekoncepciókkal maximum ezen az elvi szinten rendelkezem.

Nem beszéltem még a nemzeti közműszolgáltatás rendszeréről. A nemzeti közműszolgáltatás rendszere a Démász és az Édáz, Dégáz megvásárlásával teremtette meg azt a helyzetet, hogy ma már áramot is és gázt is egy kézről, egy állami vállalattól tud a magyar lakosság megrendelni.

A rezsicsökkentéshez kapcsolódóan egy piaci kezdeményezés is megjelent. A piaci kezdeményezés, ami utána nagy sajtóvilágosságot is kapott, az arról szólt, hogy az állami cégekhez képest az E.ON megjelent a gázszolgáltatás piacán 5 százalékos árcsökkenéssel. Ha nem használjuk ki ezt a lehetőséget arra, hogy elmondjuk, hogy itt mi történt, akkor csak az a szalagcím maradhat meg az önök fejében, hogy az állami rezsicéghez képest van olyan szereplő, amelyik olcsóbban tud kínálni gázt. Azt tudom mondani, hogy az E.ON ezzel a kezdeményezésével egy olyan piaci szereplői réteget célzott meg, amelyről egy időben lemondott. Most, amikor megszólította újra őket, akkor csak egy nagyon szűk kört szólított meg, olyanokat, akik évi 300 ezer forintnál magasabb gázszámlával rendelkeznek, de őket is csak akkor és számukra is csak akkor biztosítja ezt a kedvezményt, hogyha az ügyintézés módja elektronikus lesz, másrészt pedig egy kötelező biztosítási elemet beletett ebbe a csomagba és ez a kötelező biztosítási elem ezt az árelőnyt jelentősen csökkentette, valamint fenntartotta magának az E.ON azt a jogot, hogy rendszerhasználati díj változása esetén ezt a kedvezményt nem vagy nem ilyen módon tartja érvényben. Ha ezt az egész csomagot értékeljük, akkor ennek az üzenete teljesen világos, ez azt jelenti, hogy nincs olyan cég ma Magyarországon, amelyik a magyar lakosság széles körének a magyar állam tulajdonában lévő nemzeti közműveknél olcsóbban tudna kínálni, és úgy tűnik, hogy a magyar lakosság is ezt tudja, hiszen piaci szereplőkkel való átszerződésre lenne és lett volna eddig is módja.

A nemzeti közműszolgáltatás tehát, a rendszere, illetve ez a cég képes arra, hogy ezeket a vívmányokat megtartsa és olyan innovatív üzletágakban is elinduljon, mint az e-mobilitás, és el is várjuk tőle, hogy az energiapiacra megjelenő technológiai újítások a köz számára és a lakosság számára minél hamarabb elfogadható áron elérhetőek legyenek.

A közműszolgáltatás tekintetében van-e még olyan kérdés... *(Jelzésre:)* Bocsánat! Köszönöm, kaptam írásos segítséget, az MFB-ről még nem szóltam. Az MFB esetében nem a kockázatokat növeljük. Az MFB visszaáll arra a feladatára, amiért minden fejlesztési bankot létrehozta a világban, ami arról szól, hogy nem egyes szereplőket juttat kedvező áron hitelhez, hanem olyan vállalkozások számára nyújt hitelt, tőke- és garanciaterméket, amelyek valamiért kiesnek a kereskedelmi bankok fókuszából.

Mi lehet ez a valami? Ez a valami lehet az, hogy a kereskedelmi bankok jellemzően nem kívánnak 15 éven túli, de akár 15 éves hitelt is nyújtani vállalkozásoknak. Vannak olyan vállalatok, vállalkozáscsoportok, amelyek innovatívak ugyan, de nincsen tőkeerejük. Vannak olyanok, akik életképesek, az üzleti tervük rendben van, de nem kapcsolódik hozzájuk olyan fedezet, amely a kereskedelmi bankok számára elfogadhatóvá tenné a kockázatokat. A fejlesztési bankok rendelkeznek olyan eszköztárral, olyan szakmai tudással, amivel ezeket a kockázatokat ők képesek lesznek kezelni és kordában tartani. Ráadásul vannak olyan üzletágak is, például infrastruktúra-beruházások vagy technológiaváltások idején mindig a fejlesztési bankok szerepe előtérbe kerül.

Azt látom, és akkor lehet, hogy ezt nem jól látom, de többen nézik az órájukat. Ha most határidő van, akkor megpróbálok gyorsítani. Az MFB tekintetében tehát ez volt a legfontosabb üzenetem, hogy az MFB rendelkezik szaktudással, rendelkezik szakmai erővel, és rendelkezik szakmapolitikai céllal és felhatalmazással is annak érdekében, hogy innovatív üzletágakban a versenyképesség érdekében alakítsa ki a termékportfólióját. Ebben csak két vagy három rövid megjegyzés. Kisfaludy-programot indított turisztikai fejlesztésre, szerintem az már evidens, hogy Magyarországon a turizmus meghatározó motorja lehet a gazdasági fejlődésnek. Emellett kisvállalkozásoknak indított pénzügyi vállalkozásokon keresztül programot, amelyet a pénzügyi vállalkozások tudnak hitelezni, de a bankrendszer kevésbé, és olyan együttműködési megállapodást is írt alá a kínai fejlesztési bankkal, amely nagyobb hitelkeretet nyújt szintén olyan vállalkozások számára, amelyek ezekben az üzletágakban jelennek meg.

Ami még ebben a kérdéskörben kiemelendő: 2016-ban gyakorlatilag a nulláról indítottuk el a kockázati tőke nyújtására képes cégünket, ez a Hiventures. 2017-ben már a tevékenységét felgyorsította és az üzleti tervét túlteljesítette, 2018 első negyedévében pedig nem mi, hanem a szakma választotta a leginnovatívabb kockázati tőke-társaságnak Európában. Ez azt jelenti, hogy legalább ezer csak ötlettel és jó elképzeléssel rendelkező ötletet, vállalkozást nézett át 2017-ben ez a terület, és ma már ebből több mint háromszázan működnek is.

Még szó volt a devizahitelezésről. A devizahitelezés tekintetében nem szeretnék hosszas történeti fejtegetésbe bonyolódni, de azt szeretném megerősíteni, hogy volt időszak, a 2002-től 2007-ig tartó időszak, amikor én ennek a szakterületnek a munkájáért voltam felelős, és minden egyes alkalommal felhívtam a devizahitelezés kockázataira a figyelmet. Sajnos, akkor sem felügyeleti, sem kormányzati támogatást nem kaptunk ahhoz, hogy a devizahitelezés csökkentésére, fékezésére vagy esetleg megállítására közös akarat részeként kerüljön sor. Ebben az időszakban hozta létre a Magyar Nemzeti Bank kezdeményezésére az akkori Pénzügyminisztérium és a felügyelet az úgynevezett Pénzügyi Stabilitási Tanácsot, és annak minden ülésén mi ezt a kérdéskört mint megoldandó feladatot jeleztük.

Sosem sikerült megoldást találni rá, ennek az oka többes. Egyrészt a bankoknak sokkal jövedelmezőbb volt a devizahitelezés, mint az állami kamattámogatásos hitel. Az állami kamattámogatásos hiteleket abban az időszakban egyrészt először csökkentették, majd visszaszorították és megszüntették, tehát volt egy erős üzleti érdek. A szabályozó nem lépett, és ha visszaemlékszünk arra az időszakra, akkor valóban a lakásépítések jelentették az egyetlen olyan területet akkor, amit sikerágazatként lehetett a gazdasági növekedés számaiban bemutatni, tehát volt egy politikai érdek is, hogy a devizahitelezés ne szűnjön meg.

Emellett el kell mondani azt is, hogy voltak az állampolgárok, akik sikeres rövid távú gondolkodással nyerhettek a lízingelt autóikon, ha devizahitelt

választottak, de nem gondolták végig, hogy 25 évig nem biztos, hogy mindig a nyerő ágon tudnak lenni. Ezt a teljes folyamatot az úgynevezett stabilitási jelentésekben nyomon követhetik, ugyanis nem meglepő módon, szerintem a szakma számára ez teljesen nyilvánvaló volt, a legalacsonyabb kamatszinten és egy rendkívül kedvező árfolyamszinten felvett hitel törlesztőrészelete biztos, hogy növekedni fog, és akkor még nem láttuk előre a 2008-as évek drámai pénzügyi és gazdasági válságát.

A devizahitelezés tapasztalata számomra az, hogy akkor hiába fordultunk a közvéleményhez is, egyszerűen az üzleti mohóság, a pénzügyi kultúra hiánya és a szabályozói gyengeség mind-mind olyan érdekek voltak, amelyek még akár a közvélemény hiteles tájékoztatásában érdekelt kommunikációs szakembereket is megtévesztették. Mi olyanok voltunk, akik vertük a harangot, de valahogy senki nem akart a templomba jönni, pedig szóltunk, hogy vannak olyan kockázatok, amelyek emberi és üzleti kockázatokkal, netalántán drámákkal is járhatnak. A 2010 óta tartó pénzügyi kormányzat szerintem tanult ebből az esetből, és nagyon szigorú szabályozással garantálják azt, hogy a most fellendülő hitelezés ne okozzon a jövőben ilyen típusú problémákat és gondokat.

A bankrendszer átalakításával kapcsolatban is tettek fel kérdéseket. Nem tudom, hogy a bankrendszer átalakítása valaha befejeződhet-e, hiszen ma számos - a pontos számot már nem is tudom, de negyven körülire tehető a kereskedelmi bankok száma. A pénzügyi szakemberek az elmúlt húsz évben mindig mondták, hogy túlbankosodott a magyar piac, és a túlbankosodás ellenére vagy éppen ezért, számos indoka van, a piaci verseny sem elég erős a magyar bankrendszerben.

Az én szakmai meggyőződéseim az, hogy előbb-utóbb lesz négy-öt olyan univerzális nagybank, amelyiknek a versenye fogja meghatározni elsősorban a lakossági piacot, és a lakossági piacon, illetve a kkv-piacon az államnak biztos van olyan érdeke, hogy mindig legyen olyan szereplő, amelyik a kkv-szektor esetében képes ezen kockázatok kezelésére alkalmas bankot fenntartani. Jelenleg a Budapest Bankot ilyen banknak tartom. A Budapest Bank a válság során is kitartott az ügyfelei mellett, illetve az elmúlt 15 év folyamatos építkezése mellett ma a kkv-szektor hitelezésében meghatározó szereplő. Tehát ha a nemzetközi kötelezettségeknek megfelelően a Budapest Bank értékesítésére sor kerül, akkor az kiemelt szempont lesz, hogy a kkv-hitelezés és ez a képesség a magyar bankrendszerben fennmaradjon.

Most akkor első körben, remélem, hogy a kérdéseikre megnyugtató módon válaszoltam. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterjelölt asszony. Itt már biztatást kaptam arra, hogy a második kört fogjam vissza és próbáljuk meg a jelen keretek között a döntést meghozni, de éppen azért, hogy ez bekövetkezessen, szerintem egy kérdésre önnek még válaszolnia kell, hogy az állami vállalatokhoz kapcsolódó információszerzésnek lesz-e más gyakorlata, mint ami az elmúlt időszakban volt, mert ez sokat segítené azon, hogy a képviselők tájékozottak lehessenek. Köszönöm szépen.

BÁRTFAI-MAGER ANDREA miniszterjelölt: Valóban, ez a kérdés elhangzott, és ebben egyetlen ponton van köztünk érdekellentét, ez pedig az, hogy meg kellene találni végre azt a pontot, ami az önök tájékoztatását és az állami vállalatok üzleti titkainak, üzleti érdekeinek sérelmét nem jelenti. Ebben, remélem, hogy közösen tudunk együtt dolgozni. Az én portfóliómba eddig tartozó cégek esetében a közérdekűadat-kérés esetében mindig megpróbáltunk úgy eljárni, hogy a

közérdekűadat-kérés se sérüljön és a vállalatok a számukra szükséges és az üzleti tevékenységük szempontjából fontos üzleti titkaikat megtartsák. Miután erre pontos itiner nincsen, és úgy látom, hogy a bírósági gyakorlat inkább megengedő, pontosan talán amiatt, hogy ebből politikai kockázatok és politikai botrányok ne övezzék a bíróságok munkáját, de lehet, hogy ezt én nem látom teljesen pontosan, ezért ez egy megengedő keretrendszer hozott létre. Időről időre azért azt látom, hogy az állami vállalatoknak így a piacon működő vállalatokhoz képest sokkal nehezebb a stratégiai és az üzleti titkaikat megőrizni. De mindenesetre azon leszek, hogy az önök információigénye a lehető legteljesebb mértékben lehessen kielégítve, ezen érdek sérelme nélkül.

Határozathozatal

ELNÖK: Miniszterjelölt asszonynak köszönjük szépen a válaszokat. Képviselőtársaimra nézek, hogy döntést tudunk-e hozni. További kérdés, úgy látom, nincsen. Akkor megkérdezem, hogy a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően a bizottság tagjai közül ki az, aki támogatja miniszterjelölt asszony kinevezését. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ez 9 fő. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* Három. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Kettő tartózkodással ezt a döntést meghoztuk.

Jó munkát kívánunk önnek! *(Bártfai-Mager Andrea: Köszönöm. - Munkatársaival együtt távozik az ülésről.)*

Képviselőtársaim, az idő előrehaladtára tekintettel azt javaslom, hogy szünet nélkül folytassuk a munkánkat. Az a pár perc, ami talán ahhoz szükséges, hogy a vendégek is be tudjanak fáradni, addig egy kicsi türelmet kérek szépen.

(Szünet: 11.15 – 11.23)

Varga Mihály pénzügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Következik a 2. napirendi pontunk, amelynek célja és címe: Varga Mihály pénzügyminiszter-jelölt úr kinevezés előtti meghallgatása. A miniszterjelölt urat és kollégáit tisztelettel köszöntöm.

Javaslom, hogy a bizottság munkáját a korábbiakhoz, illetve az előző napirendhez hasonlóan folytassa le. Ennek megfelelően a napirend nyitányaként a miniszterjelölt úrnak átadom a szót, és kérem, hogy mondja el gondolatait, terveit a jövőre vonatkozóan. Tessék, parancsoljon!

Varga Mihály expozéja

VARGA MIHÁLY miniszterjelölt: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Jó napot kívánok valamennyi bizottsági tagnak! Mindenekelőtt köszönöm a lehetőséget, hogy röviden beszámolhatok arról, milyen tervekkel készülök az előttünk lévő időszakra.

Előljáróban azért hadd jegyezzem meg, hogy néhány meghallgatás már volt az életemben az elmúlt években, de egyre sem emlékszem, ahol az Eurostat és a KSH naprakészen, reggel kedvező gazdasági adatokat publikált volna. Nem hiszem, hogy az Eurostatot a magyar kormány irányítaná, de azt mindenképpen szeretném elmondani, hogy azzal a kedvező hírrel kezdhetem, hogy az idei év első negyedének gazdasági növekedése 4,4 százalék lett, és a naptárhatással kiigazított

szám pedig 4,7 százalék. Ez azt mutatja, hogy a magyar gazdaság továbbra is növekedési pályán van, nőnek a bérek, a keresetek, emelkednek a jövedelmek, nő a foglalkoztatottság és a szolgáltatás szektor is felzárkózott most már egyre inkább a belső motorok közé. Erről majd még később, ha megengedik, beszélni fogok.

Most azonban hadd beszéljek arról, ami miatt önök meghallgatnak, ez pedig a gazdasági célok kérdése. Abban hadd foglaljam talán össze, hogy a gazdasági célok változatlanok, az eszközök folyamatosan változnak. Tehát azt tudom önöknek mondani, hogy a magyar kormány 2010 óta következetes gazdaságstratégiát folytat olyan célok megvalósítása mentén, amelyeknek az eredménye az elmúlt években egyre inkább érzékelhetővé vált.

Továbbra is munkaalapú társadalmat építünk, tehát azt gondoljuk, ahhoz, hogy Magyarországon teljes foglalkoztatottság, emelkedő bérek, jövedelmek, keresetek legyenek, minél több embert kell munkához juttatni. A munka ad az ember életének értelmet, ad lehetőséget, ad biztonságot, ad tartást és önbecsülést, ezért azt gondolom, hogy ezen a gazdaságpolitikai célon a jövőben sem kell és nem szabad változtatni. Akkor tudunk egyről a kettőre vagy ötről a hatra jutni, ha Magyarországon minél több ember tud a közösség része lenni, márpedig a közösséghez való tartozásnak egy nagyon fontos eleme az, hogy a munkán keresztül ebbe a nagyobb közösségbe, amit nemzetnek is nevezhetünk, be tudnak kapcsolódni. Ezért tehát továbbra is cél a teljes foglalkoztatottság, azaz szeretnénk mindenki számára lehetőséget biztosítani arra, hogy munkán keresztül tartsa el saját magát, tartsa el a családját, hozzátartozóit.

Továbbra is arányos adórendszerre törekszünk, ami azt jelenti, hogy aki többet dolgozik, többet vihet haza. Az elmúlt években be tudtuk az önök számára bizonyítani, hogy ez a kormány az adócsökkentés kormánya volt, lépésről lépésre csökkentjük a közterheket. Azt gondolom, ezen sem kell változtatni a jövőben sem.

Ösztönözzük a teljesítményt, tehát támogatjuk azokat a vállalkozásokat, főleg kis- és középvállalkozásokat, amelyek az ország teljesítményének a nagy részét adják, nemcsak a szabályozó rendszer finomításával, a kedvezőbb jogszabályi környezettel, hanem direkt támogatásokkal is. Szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy az elmúlt években egyre több olyan eszközt tudunk bekapcsolni a vállalkozások támogatásába, amelyek korábban nem léteztek; gondolok itt az Irinyi-tervre, gondolok az „Ipar 4.0” programra, gondolok a nagyvállalati beruházási támogatási programra, a beszállítói programra, a Jedlik Ányos-tervre, tehát egyre több olyan eszközt alkalmazunk, amellyel a gazdaság fejlesztését, az ipar fejlesztését meg tudjuk valósítani.

Természetesen ezek a fejlesztések akkor vezetnek eredményre és célra, ha egy versenyképes gazdaság társul ehhez, a versenyképesség pedig nem adatik önmagától; attól, hogy egy országban termelés és szolgáltatás van, még nem biztos, hogy az az ország versenyképes. Többször elmondtam, itt csak megismétlem újra, hogy Magyarország versenytársai itt vannak a régióban. Nekünk nem Németország vagy nem Franciaország a versenytársunk, hanem azok az országok, amelyek tőkevonásban, hatékonyságban Magyarországgal versenyeznek. Ebből a szempontból, bár az új kormány még nem jött létre, nyilván eligazítást adhat önök számára az a konvergenciaprogram, amelyet a minisztérium elkészített: a 2018 és 2022 közötti időszakra vonatkozik ez a konvergenciaprogram, nemcsak 2019-re, és ebben mi úgy fogalmazzuk meg a versenyképesség és a hatékonyság javításának az eszközeit, hogy minőségi javulásra van szükség. Tehát jól lehet látni azt, hogy egy olyan extenzív időszakot zárunk le egyre inkább, amikor bizonyos tartalékokat már nem tudunk olyan mértékben igénybe venni, mint korábban, gondolok például a

munkaerőpiacra, ezért a minőségi változásra szeretnénk a hangsúlyt tenni, olyan változásokra, amelyek a hozzáadott értéket növelik, az értéklánc hosszát tudják megnövelni, fejlettebb technológiát és így tovább, olyan eszközöket hoznak be a magyar gazdaságba, amelyek korábban minőségben kisebb mértékben tudtak a növekedéshez hozzájárulni.

Természetesen az egyik kiindulópont számomra a pénzügyi stabilitás. Tehát ebben nincs változás a kormány felfogásában sem, és nincs változás a tárca felfogásában sem: pénzügyi stabilitásra van szükség, felelős költségvetésre, alacsony államháztartási hiányra, az államadósság folyamatos csökkentésére. Itt szeretném önök számára elmondani, hogy ehhez még további eszközöket fogunk majd a következő ciklusban hozzátenni. Tehát azt gondoljuk, hogy még ennek a munkának, amit konszolidációnak hívtunk, a legérzékenyebb szakaszán már túl vagyunk, de még nincs vége, erre vonatkozóan a tervek készülnek a minisztériumban, majd szeretnék néhány pontot még itt megemlíteni.

És nyilván itt lehetne még hosszan sorolni a célokat, stabil bankrendszer például, abban gondolkodunk, hogy a bankrendszer egy fontos eszköze és eleme annak a hatékony gazdaságnak, amelyik a hitelkihelyezésen keresztül tudja a hatékonyságot, a termelékenységet és így a versenyképességet is növelni.

Néhány további kiegészítést még hadd tegyek, mielőtt a kérdéseikre kerülne sor. Az egyik, amivel kezdtem, ez a gazdasági növekedés. További gazdasági növekedéssel számolunk, ebben talán nem mondtam újat, a konvergenciaprogram is 4 százalék körüli, 2022-ig tartó időszakra épül. Természetesen itt is öröklünk egy helyzetet és továbbadunk valamilyen helyzetet, még akkor is így van, ha magunktól örököljük most ezt a helyzetet. Mi úgy látjuk, úgy gondoljuk, hogy van három olyan elem, amelyik ezt a további gazdasági növekedést biztosíthatja. Az egyik, hogy kedvező külső környezet van. Tehát a külső környezet alapvető fontosságú a magyar gazdaság szempontjából. Örülünk annak, hogy minden fontos gazdaságkutató intézet, nemzetközi pénzügyi központ, intézmény azzal számol, hogy a következő években a világgazdaság növekedése 3-3,5 százalék körül alakul, tehát nincs ebben változás. A magyar gazdaság az exporton keresztül ennek egy haszonélvezője. Exportoldalról is azt látjuk, hogy az első negyedévben 2 milliárd eurós többlet keletkezett, külkereskedelmi aktívum, tehát ez azt jelenti, hogy továbbra is abban bízunk, hogy a tavalyi rekordév, ahol százmilliárd euró volt a magyar export teljesítménye, az folytatódni fog és ebben az évben is ez a világgazdasági konjunktúra segíti a magyar gazdaság növekedését kívülről.

A második fontos elem, hogy a belső motorok egyre inkább működnek. Ez a mai publikált statisztikai adat is azt mutatja, hogy a magyar gazdaság képes arra, hogy különböző ágazatai, szektorai legyenek a gazdasági növekedés húzóerejei, ebben a negyedévben például a szolgáltató szektor volt az, amelyik rendkívül jól teljesített. Tehát miközben egy kedvezőtlen időjárás volt az első negyedévben, két munkanappal kevesebb volt, mint a tavalyi ugyanilyen időszakban, aközben a szolgáltató szektor tudott nagyobb teljesítményt leadni. Természetesen örülünk annak is, hogy a lakásépítések 65 százalékkal magasabb arányt értek el, mint egy évvel korábban. Örülünk annak, hogy az építőipar 19 százalékkal növekedett, de azt gondolom, az a jó egy gazdaság számára, ha nemcsak egy szektor, egy ágazat domináns és az alakítja ki a gazdaság növekedését, hanem ez más ágazatokra is igaz.

Itt annyit még hadd tegyek hozzá, hogy a belső növekedési motoroknál mi egy fontos elemként gondolunk a hatéves bérmegállapodásra, hiszen jól látható, hogy a tavalyi évben közel 1 százalékot tett hozzá a gazdasági növekedéshez ennek a megállapodásnak a megkötése. Tehát a tőke költségek érdemi mérséklésén keresztül,

a megemelt minimálbér, a fogyasztások növelésén keresztül a magyar gazdaságot belülről is tudta fűteni.

A harmadik elem, amiről utóbb már beszéltem, a magyar gazdaságpolitika mit tud hozzátenni a gazdaság növekedéséhez. Itt azt tudom önöknek elmondani, hogy azok az eszközök, amelyek rendelkezésünkre állnak, igyekszünk maximálisan kihasználni. Gondolok például az uniós források területére: eddig, 2018 március végéig 4400 milliárd forintot fizettünk ki ebben a fejlesztési ciklusban. Kírtuk az összes pályázatot, tehát ma már mindenki tudja, hogy mire használandó az uniós forrás ebben a ciklusban. És azt hiszem, hogy ez fontos eleme a magyar gazdaság növekedésének, nem kizárólagos eleme, azt is hadd tegyem hozzá, ez egy értelmetlen vita, 2016-ban kiderült, hogy akkor is van növekedés a magyar gazdaságban, ha nem használunk fel egy fillér uniós támogatást sem.

Folytatjuk azokat a programokat, amiket megkezdtünk: nagyvállalati beruházási támogatási program, a beszállítói program, az Irinyi-tervnek a különböző kifizetései. Szeretnénk elérni, hogy a magyar gazdaság szereplői egyre inkább rendelkezzenek azzal a képességgel, hogy magasabb hozzáadott értéket tudnak a beszerzett fejlett technológiai eszközön keresztül hozzátenni a gazdaság növekedéséhez. Tehát ezek a programok folytatódni fognak. Mint ahogy folytatódni fog az otthonteremtési program is. Folytatódni fog a „Modern városok” program, 3400 milliárd forintos beruházás fog megvalósulni a következő években. Ennek most a megvalósításán lesz a hangsúly, hogyan tudjuk úgy az építőipari kapacitásokat ehhez a beruházási bummhoz hozzáigazítani, hogy lehetőség szerint ne egy nagyon erős ciklikusság alakuljon ki a magyar építőiparban sem, hanem a kapacitások növekedjenek, de ne növekedjenek olyan mértékben, hogyha a „Modern városok” program vagy az uniós fejlesztések hulláma lemegy, akkor ebből bármilyen gondja legyen az ágazatnak.

Összességében tehát azzal számolunk, amit a konvergenciaprogramban meg is jelöltünk, hogy a magyar gazdaság potenciális növekedése magasabb lehet a következő években. Erről vita van, hogy ez ma milyen mértékű, azt tudom mondani, ha a kormányhoz közel állónak egyáltalán nem nevezhető Gazdaságkutató Intézet vezetője azt mondja, hogy szerinte 2-2,5 százalék a potenciális növekedés, akkor ez lehet a legalacsonyabb becslés a szakértők között. Mi ennél magasabbal számolunk, az a cél, hogy a hatékonysággal, a tőkefelhalmozással ez az elem növekedjen.

Végezetül szeretnék még szólni két területről, államháztartás és adók területe. Továbbra is az a cél, hogy minél kisebb hiánnyal, sőt a ciklus végére hiány nélkül tudjuk megtervezni a magyar költségvetést. Nem vagyunk ettől messze, 1,6-1,7 százalék volt 2016-ban, a tavalyi évben is ez 2 százalék környékén alakult, tehát azt hiszem, hogy ez egy jó irány. Elsődleges többlettel rendelkezünk folyamatosan, tavaly közel 1 százalék volt az elsődleges többlete a magyar költségvetésnek. Tehát ha a kamatkidadások nélkül számoljuk az összeget, a korábban felvett hitelek kamatai nélkül, akkor jelentős az elsődleges többletünk.

A hatéves bérmegállapodás miatt folyamatosan csökkenni fog az adóbevétel a következő években. Mi azzal számolunk, hogy természetesen a gazdaság növekedése pluszbevételt jelenthet vagy a fehéritése a gazdaságnak, de mintegy 2,7 százalékkal csökkenni fognak az adóbevételek a ciklus végéig. Ez azt jelenti, hogy a szociális hozzájárulási adó mértékét tovább csökkentjük, el fogjuk érni, hogy 27 százalék helyett 11,5 százalék legyen 2022 végére ez a központi teher. A társasági adóban változást nem tervezünk, ez most is a legalacsonyabb. És ezeknek a kapcsán az adócentralizáció mértéke is tovább fog csökkenni 35,5 százalékra 2022-re, tehát a ciklus végére.

Az államadósság tovább fog csökkenni. Ez 2011 óta egy csökkenő pályán van. Az EU-ban is kivételesnek számít az, hogy egy ország 7 százalékponttal tudja csökkenteni az államadósságát. Én azt hiszem, hogy ezt a pályát folytatni kell, azt a kockázati prémiumot egyre kevésbé akarjuk megfizetni, ami ma még a magyar államadóssághoz hozzátartozik. És itt szeretném hangsúlyozni, hogy bár az Exim megítélésében vita van az Eurostattal, ha beszámoljuk az Eximet, ha nem számoljuk be, akkor is csökkent a magyar államadósság. Tehát azok, akik arra számítottak, hogy majd ezzel a számmal növekedni fog, azok 2017 végén, ahogy mondani szokták, lyukra futottak, mert így is csökkent a magyar államadósság mértéke, és azt hiszem, hogy ez egy fontos üzenet volt a piaci szereplők számára is, 73,6 százalék volt a rendszerben az államadósságunk aránya.

Az adósságszerkezetet természetesen tovább akarjuk javítani. A devizaszerkezetet javítani fogjuk még. Egyre kisebb mértékű a devizakitettsége a magyar állam adósságának. A külföldiek által birtokolt állampapírok aránya folyamatosan csökken, ezt is csökkenteni kívánjuk. És a kamatmegtakarításokat, valamint a futamidőt pedig kedvező arányba akarjuk eltolni, tehát a futamidő növelésére van szükség.

Végül az adókról pár mondatot. Nyolc éve megígértük, folyamatosan csökkentjük a magánszemélyek és a vállalatok adóját. Szja-ban dobogósak vagyunk, hiszen 15 százalék az egyik legkedvezőbb mértékű adókulcs az Európai Unión belül is. Társasági adóban pedig első helyen vagyunk, 9 százalékos mértékű adókulcs nincs máshol az Európai Unión belül. Tehát azt gondolom, hogy ez fontos üzenet a piaci szereplők részére.

A kisvállalkozók társasági adóját, a katát szintén folytatni fogjuk, hiszen ma már minden negyedik vállalkozó Magyarországon a kata hatálya alatt adózik. Ugye ez azt jelenti, hogy havonta maximum 50 ezer forint adót kell valakinek fizetni. A kisvállalkozások számára ez egy rendkívül kedvező adótípus és nem kívánjuk ezt módosítani.

A családi adókedvezményekre vonatkozóan. A szülők az elmúlt nyolc évben közel 1900 milliárd forintnyi adókedvezményt kaptak ezen a rendszeren keresztül, tehát a magyar kormány nemcsak beszél róla, hanem komolyan is gondolja, hogy a gyermeket vállalókat, a gyermeket nevelőket az adórendszeren keresztül is támogatni kell, úgyhogy ezt folytatni fogjuk. Ennek egy fontos eleme a most elindult, a 2016-ban elindult, kétgyermekeseket támogató adókedvezmény-növelés. Itt lépésről lépésre, 20 ezer forintról növekszik 40 ezer forintra az adókedvezmény mértéke, most 35 ezer forintnál vagyunk. Azt gondolom, ez fontos eleme lesz annak, hogy a családokat hogyan tudjuk támogatni.

Amit miniszterként meg kívánok valósítani az adóban, az úgy foglalható össze, hogy az adókat csökkenteni kell, a mérsékelt közterheket pedig be kell szedni, tehát továbbra is számítsanak olyan intézkedésekre és javaslatokra, amelyek a gazdaság fehérítését fogják elősegíteni. Ilyen lépés volt az online kasszák bevezetése, ilyen lépés volt az EKÁER, tehát az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer elindítása. Az előbbiben kevésbé, az utóbbiban még jelentős tartalékokat látok, tehát szeretném ezt a rendszert még továbbfejleszteni. Szeretnénk, ha idén nyáron el tudna indulni az elektronikusszámla-rendszer is, most tesztfázisban van. Szeretnénk egy valós idejű számlarendszert elektronikusan elindítani, ami a vállalkozók életét fogja jelentősen megkönnyíteni, és természetesen megkönnyíti az adóhivatal életét is, hiszen rálátása lesz arra, hogy egy-egy vállalkozásnál milyen számlaforgalom és milyen forgalom alakul ki. Összességében tehát további

gazdaságfehérítést tudok ígérni, és azt, hogy a versenyképesség tekintetében az adóhivatal is egyre versenyképesebbé fog válni.

2017-ben elkezdtük az elektronikus adóbevallásokat a magánszemélyeknél, idén már több mint ötmillió magánszemélynek készítette el az adóbevallását az adóhivatal. Az a cél, hogy a ciklus végéig ezt a vállalkozások tekintetében is meg tudjuk tenni. Ez rossz hír a könyvelőknek, könyvvizsgálóknak, de jó hír talán a vállalkozóknak, és ők vannak többen. Szeretnénk, ha könnyíteni tudnánk az életüket azzal, hogy az adóhivatal az egyébként is keletkező adathalmaz feldolgozását leveszi a vállukról és megkönnyíti ezzel az életüket.

Tisztelt Bizottság! Tudnám még hosszabban is mondani, de azt gondolom, érdekesebbek szoktak lenni az önök kérdései, úgyhogy köszönöm szépen a figyelmet, és állok rendelkezésre a kérdések megválaszolására.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük szépen és azt is, hogy ilyen strukturáltan és összerakottan sikerült itt a jövő terveiről is néhány dolgot megtudni.

Mindannyian örülünk annak, ha jó számok érkeznek, és különösen annak, ha ez jó érzést okoz, de ezzel együtt azért tegyük hozzá, hogy ezen jó érzés közepette nem lehet olyan körülményeket figyelmen kívül hagyni, hogy eközben pedig kiürült az ország. Az ön terveiben természetesen olyan növekedés terve van, amely a konvergenciaprogramban számokban megjelenik, de eközben gyakorlatilag a munkaerőhiány olyan méretet öltött az országban, amire vonatkozóan néhány hónappal ezelőtt ön is úgy nyilatkozott, hogy nagyon sok ember importjára, sőt 2020-ra 50 ezer ember behozatalára és itteni munkavállalására van szükség.

Tehát ebből a szempontból azt kérdezem, tisztelt miniszterjelölt úr, hogy mit kívánnak tenni annak érdekében, hogy a munkavállalók elvándorlása csökkenjen, és ez valóban segítse azt, hogy a magyar gazdaság inkább fejlődő pályán maradjon, és ne csak papíron mutathassuk ki ezt az első negyedév után.

Az elmúlt időszak egyik nagy bejelentése az iparhoz kapcsolódó fejlesztések voltak, amelyek az önök részéről gyakorlatilag össze is omlottak, tehát mondhatjuk, hogy ez a nagy dirrel-durrall bejelentett program gyakorlatilag véget is ért. Bár ön is most hangoztatta, hogy munkaalapú társadalomra építve kell gondolkodni, én újra kérdezem, hogy egyébként a tudásalapú társadalommal hogyan állnak, ami a jövőt tekintve, azt gondolom, sokkal több lehetőséget rejthetne Magyarországnak.

A harmadik kérdéskörben egészen konkrétan szeretném kérdezni, Magyarország a világ legnagyobb általános forgalmi adóját megfizetni kényszerülő hely, hogy ezen a helyzeten valamilyen módon kívánnak-e változtatni. Ennek egyik példája az ön által is a választások utánra belebegtetett lakásépítést segítő általános forgalmi adó mértékének változtatása. Mit terveznek e tekintetben a jövőre vonatkozóan, hogy ebben az ágazatban fenntartható maradjon, avagy csak ezzel a lépéssel tudják fenntartani a következő időszakra az építési kedvet, mert láthatóan mindez lanyhul?

A múltból kettő dolgot szeretnék önnek említeni. Az egyik az azért érzett felelősség, ami a Quaestor-botrány keretében történt. Ez az esemény vagy ez a csőd emberek tízezreinek okozott mérhetetlen károkat, és ott jelentős részük kártalanítás nélkül maradt. Akkor ilyen egyszerű kormányváltással lépünk egyet, és majd egyébként önök nem tesznek semmit, avagy ebben van valami elképzelésük?

Utolsó kérdéskörként pedig: a kezemben tartom azt a Fekete könyvet, amely az ön minisztériumának eddigi működésére vonatkozóan is finoman szólva kritikákat fogalmaz meg. Nemcsak a kifizetetlen pályázatokra vonatkozik ez a

megjegyzésem, hanem arra is, hogy mi minden történhetett és milyen, mondjuk úgy, csalások történtek ebben az időszakban. Azt szeretném kérdezni, hogy a korrupció tekintetében - amelynek nemzetközi rangsorában Magyarország a legutolsók között kullog a tekintetben, hogy igenis magas a korrupció - a Pénzügyminisztérium mit kíván tenni azonkívül, hogy a gazdaság kifehérítése érdekében tett lépésként, mondjuk, elsőnek Andy Vajna szerencsejátékgépeit fogják bekötni az adózó körbe. Ez talán mutatná azt a példát, hogy nemcsak a kiváltságosoknak akarnak kedvezni, hanem egyébként azoknak az embereknek, azoknak a tömegeknek, akik egyébként általános forgalmi adóban a legtöbbet fizetik.

Ezek után pedig megkérdezem, hogy a képviselőtársaim közül kinek van kérdése. *(Jelzésre:)* Kezdjük Mesterházy Attila úrral. Tessék, parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. A miniszter úrnak is köszönöm az előterjesztést. Négy kérdésem lenne.

Az egyik a versenyképességgel kapcsolatos. Többször beszéltünk már itt bizottsági ülés keretében ezekről a kérdésekről, itt most kicsit talán kevesebb szó hangzott el erről. Ha a versenyképességi helyzettel kapcsolatos jövőbeni terveit a miniszter úr részletezné, azt megköszönném.

A második az, hogy az euró bevezetését hogyan látja a miniszter úr, tehát van-e erre valamilyen menetrend, terv a kormányzat részéről a jövőre vonatkozóan.

A harmadik. Ha jól értettem a miniszter úr szavait, akkor volt korábban a Fidesznek egy olyan ígérete, hogy tovább csökkentik az szja-kulcsokat, ezt most nem említette a miniszter úr. Kérdezném, hogy akkor ez lekerült-e a napirendről, illetőleg tervezik-e esetleg az áfakulcs csökkentését, hiszen sok mindenben valóban dobogósok vagyunk, például az áfakulcs nagyságában is, akár az Európai Unión belül is.

A negyedik egy nagyon konkrét kérdés. Hogyan áll az iráni buszszállítás, vagy hogyan látja ezt a projektet, hiszen, azt hiszem, amikor Iránban járt, akkor ön volt az, aki ezt bejelentette, hogy itt vannak világpolitikai fejlemények is, de úgy hallottam, hogy korábban sem állt olyan jól ez a projekt, mint amikor a bejelentés megtörtént. Tehát van-e ennek bármilyen realitása, hiszen nagyon nagy összegű magyar költségvetési forrásokat is érint vagy legalábbis állami banki forrásokat is ez a projekt. Van ennek realitása? Történt-e változás? Mennyire elégedett az iráni partner ezzel? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Akkor Hargitai alelnök úr következik.

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A kormány mindenfajta tevékenysége mögött, meggyőződésem, a fundamentumot az egyensúlyban lévő költségvetés, a kiszámítható költségvetés jelenti, ez az ön minisztersége óta mindig így van. Ha vannak választási sikereink, sok dologról nyilvánvalóan beszélhetünk meg beszéltünk a kampányban is, de minden ezen a fundamentumon nyugodott, ezért én megnyugvással veszem, hogy ön fogja a pénzügyminiszteri posztot a továbbiakban is betölteni.

Beszélt az uniós források felhasználásáról, hogy minden pályázatot kiírtunk, hogy 4 ezer milliárd kifizetésre is került, de biztos, hogy érzékeli a kormány azt a gondot is, amit állami beruházások esetén is érzékeltetni lehet, én most TOP-források kapcsán hozom ezt szóba, ez elsősorban önkormányzatokat érint, száz százalékban

megfinanszírozott projektekről van vagy lenne szó, de mivel elszabadultak az árak, a kivitelezési kapacitás szűkössége folytán egyre több önkormányzat jelzi vagy fontolgatja azt, hogy bármennyire szeretné megvalósítani ezt a projektet, de ha nem jön további segítség, akkor ez a projekt nem tud megvalósulni. Gondolom, ez országosan már olyan méreteket ölt, hogy ezzel előbb-utóbb a költségvetésnek szembe kell néznie. Van-e erről valamifajta, legalább gondolkodás?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csárdi alelnök úr következik.

CSÁRDI ANTAL (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Azt gondolom, hogy sok mindenről nem esett szó, ami azt gondolom, hogy ugyanakkor fontos, pontosan tudjuk, hogy régiós szinten is keveset költünk K+F-re, ugye most lesz ennek egy önálló minisztériuma is, mik a tervek a kutatás-fejlesztésre fordított források növelésével?

Pontosan tudjuk, hogy a nyugdíjrendszer fókuszban lesz a következő években is, én kérdezném, hogy várható-e, hogy ebben a ciklusban bevezetik végre az évekkel ezelőtt megígért egyéni számlák rendszerét. Azt gondolom, hogy ez valóban fontos kérdés lenne.

Én rendkívül elégedett vagyok a tekintetben, hogy az államadósság aránya csökken, de nullás államháztartási hiányról beszél miniszterjelölt úr, kérdezném, hogy az államadósság nominális mértéke mikor fog elkezdni csökkenni. Hogyha megnézzük az elmúlt évek államadóssági helyzetét, azért kismértékű, de folyamatos növekedést tapasztalhatunk.

És a kérdésem az, hogy milyen tervek vannak azzal összefüggésben, hogy a kifejezetten mikro- és kisvállalkozások helyzete javuljon ebben az országban. Ma pontosan tudjuk, és aki mikro- és kisvállalkozások között éli a mindennapjait, az a bőrén érzi azt, hogy egyre nehezebb a verseny és a sokat támogatott multikkal szemben egyre nehezebb felvenni a versenyt. Ezzel kapcsolatban kérdezném még, miniszter úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mellár képviselő úr következik.

DR. MELLÁR TAMÁS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszter úr említette az örömhírt, hogy 4,4 százalékkal növekedett az első negyedéves GDP, sőt naptári hatással a 4,7 egy fantasztikusan jó eredmény, azt gondolom. De azért meg kellene nézni ennek a történetének a másik oldalát is, ha megnézzük az első negyedév államháztartási és költségvetési hiányát, akkor ott is látható, hogy ott is elég szép rekordokat értünk el, és ahogy egyébként miniszter úr is említette, jelentős mértékű európai uniós támogatás megítélése történt meg. Vagyis mondhatjuk azt, hogy gyakorlatilag az első negyedévben megvalósult egy választási költségvetés, és ennek eredményét lehet látni. A kérdésem az, hogy milyen intézkedéseket próbál majd tenni, foganatosítani, hogy éves szinten az államháztartási hiány valóban belül maradjon a megfelelő keretek között.

A másik dolog, hogy említette, továbbra is fönmarad a munkaalapú társadalom Magyarországon, és valóban, ha a statisztikai adatokat nézzük, akkor 4 százalék alatt van a munkanélküliség Magyarországon, de ha ezt egy kicsit jobban megkaparjuk, akkor láthatjuk, hogy valójában a munkanélküliségi ráta olyan 10 százalék körüli nagyságú, ha megfelelően számolnánk el a közmunkásokat, illetve a külföldön dolgozókat. Tehát, mondjuk, ha a 2010 előtti időszakhoz összehasonlítható bázist keresnénk, én kiszámoltam, 10,7 százalék az, ami most

3,8 százalékos nagyság. És egyébként ez köszön vissza tulajdonképpen abban a fontos számban, ami eléggé megdöbbenő, hogy 2010 és '18 között Magyarországon a munka termelékenysége összességében 2, azaz kettő százalékkal növekedett nyolc év alatt, miközben Romániában ez 20 százalék fölött volt és a balti államokban is kétszámjegyű volt. Tehát gyakorlatilag itt azért történik egyfajta olyan létszámfelhígítás, ami egyébként a termelékenységben, egy nagyon gyenge termelékenységben vissza is jön.

A következő kérdésem a versenyképességgel kapcsolatos lett volna, de Mesterházy kolléga már egy pár kérdést itt említett. Én azt gondolom, hogy a versenyképesség fokozása nagyon fontos lenne, de azt hiszem, hogy két olyan terület van, ahol jelentős lépésekre lenne szükség, az egyik a technika-, technológiafejlesztés, ami az elmúlt években, azt hiszem, elmaradt, hiszen az európai uniós forrásoknak egy jelentős részét sajnos nem arra fordítottuk, a másik pedig a humántőke, és azt gondolom, hogy ez talán az egyik legeslegfontosabb kérdés, már nem az ön tárcájához tartozik, de azt hiszem, hogy a gazdaságba jön a legerőteljesebben, és én mint oktató látom azt, hogy milyen gyenge lábakon áll az egész képzés, és ez, azt gondolom, kulcsjelentőségű lesz a következő időszakban.

Itt érkeztünk el a konvergenciaprogramhoz. Azt említette, hogy a négyéves időszakra azt tervezi a kormány, hogy 4 százalék fölötti gazdasági növekedés lesz, ami azt is előrevetíti, hogy önök úgy számolnak, hogy a potenciális kibocsátási ütem 4 százalék. Én azt gondolom, hogy sajnálatos módon a magyar gazdaságban ez a 4 százalékos potenciális kibocsátási ütem nincs benne, szerintem még a 2 százalék se nagyon, de legyünk nagyon optimisták 2 százalék körüli. Na most, ha mégis a kormány úgy dönt, hogy ő fönn akarja tartani a négy év során a 4 százalékos gazdasági növekedést, azt meg tudja tenni. Erre egyébként láttunk már példát: 2002 és 2006 között ugyancsak 4 százalék fölötti gazdasági növekedési ütem volt. És egyébként a szakértők nagy része akkor is lelkesen azt mondta, hogy a magyar gazdaságban valóban van 4 százalékos potenciális növekedési ütem. Néhányan voltunk akkor is, akik azt mondtuk, hogy ez a 4 százalék sajnos nincs meg, hanem 1,5-2 százalék van. Később kiderült, hogy nekünk lett igazunk, és jelentős egyensúlyi feszültségek jöttek elő. Nos, ha a kormány ragaszkodni fog ehhez, és kiderül az, ami nagyjából tudható, hiszen ennek sem a munkaerőoldali, sem a technika-technológiai feltételei nem állnak rendelkezésre ennek a 4 százaléknak, de ha mégis további felpörgetéseket tesznek egyrészt az EU-s források bevonásával, illetve a nagyon ambiciózus és intenzív hitelkihelyezési programmal, és ott is elhangzott, hogy 12-15 százalékos évenkénti hitelállomány-bővítést terveznek, akkor ennek bizony a későbbiekben, nem is most, az egy vagy másfél éven belül, hanem sokkal inkább három-négy éven belül jelentős negatív következményei is lehetnek, mert kiderül, hogy ennek a növekedésnek nincsenek meg az alapjai, és akkor, amikor a világgazdaságban kedvezőtlen helyzet lesz vagy az infláció beindul és akkor kamatlábemelésre kényszerül az ország, akkor ezek a beruházások, illetve ezek a hitelfelvételek bizony komoly problémákat jelenthetnek majd. Vajon számol-e ilyenfajta kockázatokkal a kormányzat?

Végezetül az adósság/GDP hányadossal kapcsolatosan pedig az a kérdésem, hogy a kormány fönntartja továbbra is Paks 2-t és fönntartja a kínai vasútvonal építését is, amik tudvalevőleg hitelből valósulnak meg, akkor nekem nem jön ki a matek, hogy hogyan lesz ebből a 73,6 százalékos adósság/GDP hányadosból egyre kisebb és kisebb, miközben a Paks 2 hiteligénye közel 10 százalékos GDP-arányosan. Ha ezt mechanikusan hozzáadjuk, akkor bizony ez már 80 százalék fölé esne. Tehát az a kérdésem, hogy hogyan lehet összehangolni ezeket a hitelből

megvalósuló nagyberuházásokat azzal, hogy az adósság/GDP hányados továbbra is ezen a csökkenő pályán lehet. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szűcs Lajos alelnök úr következik.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Úgy látom, hogy a sikernek mindig több keresztapja van, és most arról beszámolni, hogy mit végeztünk az elmúlt nyolc évben, sokkal könnyebb. Emlékszem, még 2010-ben, a kormányváltás után arról kellett beszámolni a kormány megalakulása után az ön tárcáját felügyelő akkori miniszternek, hogy a gazdaság romokban hever és éppen nehézségeket okoz, hogy egy államcsődöt elkerüljünk. Ahhoz képest, ahova eljutottunk, az szerintem tiszteletreméltó, sportnyelven szólva nem a szél fújta össze ezt a teljesítményt, az elmúlt években a magyar emberek teljesítménye van emögött. Így azt gondolom, egy miniszteri meghallgatáson belemenni olyan kérdésekbe, amelyeket Mellár képviselő úr forszírozott, szerintem nem éppen idevaló. Az általános tendenciák inkább idevalók, és azt gondolom, ebből a szempontból örömteli, hogy valóban folytatásról tudunk beszámolni, és nem kell rángatni idegesen a kormányt ahhoz, hogy előrefelé tudjunk haladni.

Úgyhogy én ehhez csak gratulálni tudok, és azt kívánom, hogy ezt a megkezdett munkát ugyanolyan teljesítménnyel és ugyanolyan következetességgel tudjuk folytatni, mint az elmúlt nyolc évben. Ehhez kívánok sok sikert és jó egészséget!

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Következik Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Tessék, parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr, Miniszterjelölt Úr! Én alapvetően a kérdéseimet a 2014-es meghallgatása során elmondott különböző fontos gondolataihoz szeretném fűzni egyszerűen pont azért, mert bár ön nem ugyanannak a nevű tárcának, de részben ugyanannak a feladatnak lesz a felelőse a jövőben, mint az elmúlt négy esztendőben.

A munkaalapú társadalommal nemcsak ön foglalkozik, hanem az egész kormány, és a miniszterelnök úr az exorzéjában is ezt emelte ki fontos szempontnak, de úgy érzem, az sem mindegy, hogy az a munka milyen ellenértéket kap. Ma Magyarországon a dolgozók 20 százaléka csak a rezsijére keres, ez azt jelenti, hogy ma még a munkaalapú társadalom nem nyerte el Magyarországon azt az üdvösségét, hogy egyúttal jól is meg lehessen élni a munkából.

Ehhez hozzákapcsolódva szeretném kérni önt - már csak azért is, mert az ön tárcája igen erőteljesen van szoros összefüggésben és kapcsolatban a KSH rendszerével és adataival. Valóban a felszínen látható adatok meggyőzőek, amikor arról van szó, hogy 700 ezerrel többen dolgoznak, ugyan ebből 140 ezer közmunkás, de amikor azt olvassuk, hogy 4 millió 385 ezer fő foglalkoztatott van a 2010-es 3 millió 890 ezerhez képest, akkor ugyanezen szervezet egyéb táblázataiban furcsamód egész más számok jelennek meg, amikor a részletszámokat látjuk. Ezért kérném önt, hogy adjon már arra magyarázatot, az miként lehet, hogyha 4 millió 385 ezer főt foglalkoztatnak, akkor a nemzetgazdaságban alkalmazottként 3 millió 115 ezer, és amikor azt nézzük meg, hogy és egyébként munkaszerződéssel mennyit, akkor 3 millió 986 ezer jön ki. Akárhogy is nézem, ezek között a számok között több százszázalékos különbség van, és ezt ugyanaz a szervezet mutatja ki, persze különböző

aspektusból, de ha az adatokat összesítjük, akkor azt látjuk, hogy úgy mondjam, itt nem a tisztánlátást szolgáló adatok vannak.

A következő kérdés a GDP kérdése. Tulajdonképpen bármikor erről szó esik kormányzati oldalról, akkor valóban egy ilyen rendkívül nagy elégedettség és optimizmus lesz úrrá mindenkin. Valóban lehet azt mondani, hogy a 2010-es kormányváltáskori 85 százalékról most éppen 73,6 százalékon állunk, közben persze azért voltak még lendületes szélsőségek, de való igaz, hogy ez ma nagyon jó helyen áll ennek a mutatónak a vonatkozásában. Azt mindannyian tudjuk, hogy a GDP-arányos államadósság tulajdonképpen mindig egy pillanatot jelent, és az államadósság visszafizetése pedig jóval később történik. Tehát azért ezt a fajta optimizmust, mindig azt szoktam mondani, nyugtával, merthogy eközben a 2010-es 78 ezer 426 millió euróról - most euróban beszélek szándékosan - 2014-re még csökkent is 77 ezer 689 millió euróra, de most azt látjuk, kérem tisztelettel, hogy 88 ezer 906 millió eurónál tartunk, ami azt jelenti, hogy euróban 14,4 százalékos az emelkedés, forintban pedig bőven 24 százalék fölötti az államadósság.

E vonatkozásban, csatlakozva LMP-s képviselőtársamhoz, egyrészt az a kérdésem, hogy törekednek-e arra, hogy ez az államadósság nominálisan is csökkenjen, illetőleg azok a jövőbeni fejlesztési tervek, amelyekről beszámolt, elképzelése szerint megvalósulhatnak-e úgy, hogy ezt az államadósság-terhet ne növeljük olyan mértékben, ami eddig is történt, ugyanis évente 3 ezer millió euróval nőtt azóta, hogy a Fidesz kormányoz. E vonatkozásban csatlakoznék Mellár Tamás képviselő úr hozzászólásához, hogy ennek a problémának még az is egy komoly, hátrányos adottsága, hogy nem biztos, hogy a gazdaságszerkezetünk ezt támogatja.

A következő a hiány kérdése. Ez is most egy rendkívül szép adat, bár meggyőződésem az, hogy az óriási költségvetési kiadás a választás éve miatt természetes, hogy teremtett gazdasági fellendülést azokon a területeken, ahol ezt elköltötték, ezért nem is csoda ez a 4,4 százalék. De én egy picit visszatérnék a múltra, ha megengedi, ez pedig az, hogy valóban 2016-ra 1,7 százalékra csökkent a hiányunk, de 2017-re már újra 2 százalékon állt, és amikor ön az idén erről beszélt, akkor 2,4 százalékot prognosztizált az egész időszakra.

A kérdés az, hogyha ilyen óriási nagyságú kilengések vannak ennek a kérdésében, akkor miben látja azt, hogy valamifajta módon azért ez a növekedés kiszámíthatóbb legyen, illetőleg, ha 2016-ban tudtunk 1,7 százalékos növekedést teremteni, akkor miként lehet az, hogy most ez nem sikerült az elmúlt évben, és az idei évben is ennek a hátrányával számolhatunk.

A következő kérdés a hiányhoz kapcsolódik. *(A papírjai között lapoz.)* Elnézést kérek, csak olyan sok van, inkább a reálbér-növekedésről beszélnék, ha megengedi. 2014-ben azt mondta, hogy a bérek a stratégiai szektorokban jelentősen emelkedtek, és ez azóta is megtörtént, 15 százalékos reálbér-emelkedést eredményezett az elmúlt időszak. Ez valóban nagyon üdvöztető, de ha onnan indulunk ki, hogy gyakorlatilag a magyar munkavállalók jelentősen alacsonyabb bérral bírnak, mint az európai uniós átlag, és arra az alapra helyezték a versenyképességünket az ön '14-es beszámolója szerint is, hogy a magyar munkaerő alacsony bérezésű, akkor hogyan látja, a versenyképességünket illetően, ez a béremelkedés elég-e, illetőleg ezzel a béremelkedéssel itthon lehet-e tartani a dolgozókat? Van-e valami olyanfajta gazdaságpolitikai elképzelésük, amivel az elkövetkezendő ciklusban valóban olyan mértékben emelkedhetnek a bérek, amely egyrészt itthon tartja a dolgozókat, másrészt valóban a társadalom nagyobb része nemcsak a rezsire, hanem esetleg a jobb létére vagy jólétére is kereshet.

A következő kérdés az, hogy 2014-ben is azt mondta, hogy a magyar kormánynak nincs árfolyamcélja. Gondolom, ezt ma is fenntartják, hiszen ha ön marad, ön lesz újra a tárca minisztere, akkor ez változatlan, de fenntartja-e ezt a kérdést annak tükrében, hogy egyrészt a devizakötvények kibocsátása megnőtt, ami azt jelenti, hogy forintban az államadósság megint jelentős mértékben növekedhet, ha az árfolyamcél nem célja a magyar kormánynak?

A másik kérdés pedig az, hogy az angolszász világban azért az inflációért vállalt felelősség mellett egyenrangú a jegybankok feladata a növekedésben és a kamatszinttartásban. Valóban Európában nagyon monolitikus a monetáris politika célrendszere, és az látható, hogy az önök politikájában is inkább ez a fontos, de mégis azt szeretném megkérdezni, hogy ahhoz, hogy a jövőben a versenytársainkkal valóban úgy vegyük fel a versenyt, hogy az európai szintén is például a hiányunk ne legyen olyan magas, például az államadósságunk akár GDP-arányos, akár nominális mértékben ne nőjön, nem gondolja-e azt, hogy egy picit inkább a kormányzatának a célja legyen részben az árfolyamcéljának is megfelelő, mert hiszen úgy tűnik, a gazdaság jelenlegi állapotában a devizakitettségek vonatkozásában az államadósság szerkezetén - hiszen az még mindig nem annyira optimális - kívüli célokat is meg kellene fogalmazni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Boldog István képviselő úr következik. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Miniszter Úr! Két témában szeretnék kérdezni. Az első a közmunka. A szociálliberális-bolsevik kormány alatt sikerült 12 százalék fölé vinni a munkanélküliséget, az én térségemben 15 fölé is sikerült nekik, most ez, ha az átlagát nézzük a körzetemnek, 5 százaléknál van. Mindig azzal indokolják, hogy persze, most sok a közmunkás. És az én kérdésem pont erre vonatkozik: az a helyzet, hogy a jelenleg közmunkában Start-munkaprogramban résztvevők lényegesen kevesebben vannak, mint 2010 előtt, ilyen jól sikerült őket visszaküldeni, visszasegíteni őket a munkába. Viszont az önkormányzatok vállaltak némi kötelezettséget bizonyos területeken, hogy ha megpályázták a Start-munkaprogramot, akkor öt évre vállalniuk kellett, hogy egy-egy programot visznek. Ma odajutottak, hogy nincs már, akit fölvegyenek. Tehát ha az én falumat nézem, akkor a szociálliberális kormány alatt volt 50 közmunkásunk és 90 munkanélkülünk, ma van 10 munkanélkülünk és 10 vagy 15 Start-munkásunk. A felvállalt programokat viszont nem tudja teljesíteni. És ez az egész térségemre jellemző. Van-e lehetőség arra, hogy azt mondjuk nekik, hogy nem kell visszafizetni az állam által odaadott pénzt azért, mert abbahagyta ezt a programot, mert ezzel büntetnék őket, amikor ők ezt bevállalták, nem tudták előre, hogy ilyen gyorsan sikerül a munka világába visszaközvetíteni a dolgozókat.

A másik ilyen kérdés a magyarországi fuvarozók helyzete. Az a helyzet, hogy az én térségemben már nettó 5-600 ezer forintért sem találnak kamionsofőrt, akinek külföldre kellene járni, még úgy sem, hogy hétfőn elmennek és pénteken már itthon vannak. És a fuvarozók arra panaszkodnak, hogy nemcsak hogy a sofőrökkel van a baj, hogy nincs, aki vezesse a kocsikat, de az is probléma, hogy a Kelet-Európából Magyarországra bejövő fuvarozási cégek lényegesen ár alatt elviszik Magyarországról az árut, velük szemben. Például Romániából jönnek a kamionok, mennek Nyugat-Európába ki, hogy ott szállítmányozzanak és gyakorlatilag egy ilyen visszafuvarként Magyarországon akár alapáron elviszik a fuvar Magyarországról. Ezzel lényegesen rontják a magyar fuvarozók pozícióit. Ebben várnak segítséget a

kormánytól, hogy valamilyen adminisztrációs, bármi egyéb módon segítsünk nekik, hogy ezt ne lehessen megtenni. Erre vannak ötleteik is, hogy ha lehetőséget kapnak rá, akkor akár az én közvetítésemmel is nagyon szívesen leülnek államtitkár úrral, bárkivel és elmondják a javaslataikat, mert nagyon sok olyan kis kamionos vállalkozás, amely 5-10 főt foglalkoztat, igen nehéz helyzetben van, mondom még egyszer, nemcsak azért, mert nem találnak sofőrt, hanem azért is, mert nem tudnak olyan áron szállítani, mint egy Romániából vagy akár Szlovákiából átjövő kamionos vállalkozás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Barcza Attila képviselő úr következik. Parancsoljon!

BARCZA ATTILA (Fidesz): Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Itt a kérdésekben képviselőtársaim részéről is elhangzott a munkaalapú társadalom, a foglalkoztatottság és a munkaerőhiány is, én azt gondolom, azt vitatni, hogy Magyarországon 760 ezerrel többen dolgoznak, azt nem lehet. De ha erről beszélek, akkor hozzá kell azt tenni, hogy 2010 óta 80 százalékkal nőtt a minimálbér és 102 százalékkal megemelkedett a szakmunkás minimálbér. Az első kérdésem miniszterjelölt úrhoz, hogy látja ezeknek a számoknak az alakulását a jövőben, hogy ezek hogyan változhatnak.

A második kérdésem pedig az, és engedjék meg nekem, hogy ezt mondjam, hogy jelenleg a Fidesz-KDNP legfiatalabb képviselőjeként külön köszönetet mondjak a családi otthonteremtési kedvezményért a fiatalok részéről, hiszen ez egy olyan lehetőség a magyarországi fiatalok, a fiatal családok számára, amely - talán mondhatom azt - az elmúlt évtizedekben nem volt meg. Nagy örömmel hallottam azt, hogy ez a program folytatódni fog. Tudom azt, hogy vannak elképzelések az adminisztráció egyszerűsítésére. És itt még talán javaslatként azt tenném hozzá, hogy a szabályozásban próbáljanak meg megoldást találni az egyedi problémák kezelésére is, tudunk ilyen egyedi nehézségekről, hogy aki ebből kimarad, hogy ők is minél inkább ezt a lehetőséget igénybe tudják venni. Úgyhogy ezért külön szeretnék köszönetet mondani, és én miniszterjelölt úr személyében biztosítva látom annak lehetőségét, hogy Magyarországon a fiatal családok egy kiszámítható gazdasági környezetben tudjanak tervezni és előrelépni a jövőben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy látom, hogy a kérdések elfogytak, ellenben válaszokra számítunk miniszterjelölt úrtól. Tessék, parancsoljon, öné a szó.

Varga Mihály válasza

VARGA MIHÁLY miniszterjelölt: Köszönöm, elnök úr. Köszönöm a bizottság tagjainak a hozzám intézett kérdéseket és észrevételeket. Megpróbálok egy kicsit strukturáltan válaszolni ezekre, mert nagyon sok olyan kérdés volt, például államadóságra vonatkozóan vagy munkaerőpiacra vonatkozóan, amelyek között átfedés volt, tehát ezeket nem fogom megismételni újra, de igyekszem kitérni minden kérdésre.

Kezdem elnök úr kérdéseivel. Munkaerőhiány. Én soha nem mondtam, hogy iksz ezer darab embert be kell hozni, nem tudom, hogy ezt hol olvasta vagy hol látta. A fake newsok Magyarországon is terjedhetnek, tehát elnök úr is legyen óvatos, mert ilyenek előfordulnak. Amiről én beszélek, az az, hogy Magyarország kormányának az elsődleges célja, amíg csak egy magyar állampolgár is munkalehetőséget keres, hogy annak munkát biztosítson. Ha és amennyiben viszont

vannak olyan vállalkozások, vannak olyan beruházások, amelyek amiatt hiúsulnának meg, mert nincs elegendő munkaerő abban az ágazatban, abban a szakmában, akkor ott nyilván mérlegeljük azt, hogy ezeket a lehetőségeket piaci alapon megnyissuk más munkavállalók számára. Szeretném elmondani azt, hogy minden esztendőben némi értetlenséget vált ki, amikor európai uniós gyakorlatnak megfelelően meghatározzuk, hogy hány külföldi munkavállalónak bocsátunk ki munkavállalási engedélyt. Ezt pont emiatt tesszük, azt gondoljuk, hogyha egy ágazatban - most példát mondok - mérnökre, informatikusra vagy éppen takarítóra van szükség és nincs elegendő Magyarországon, erre magyar állampolgár nem jelentkezik, akkor ott a piacot ki kell nyitni és lehetővé kell tenni, hogy ezzel együtt a vállalkozás működni tudjon. Most is vannak egyébként ilyen munkavállalók, több ország állampolgárának bocsátunk ki ilyen engedélyt. Én azt hiszem, hogy ezt az eszközt alkalmazni kell, alkalmazni kell annak érdekében, hogy ez a munkaerőpiaci helyzet fennálljon és javuljon. 60 ezer üres bejelentett álláshely van ma a magyar gazdaságban, tehát itt nem az a kérdés, hogy kell-e bizonyos ágazatban munkaerő külföldről, mert kell, az a kérdés, hogy ezt a magyar kormány hol teszi lehetővé. És ahol, mondom, magyar munkavállaló van, ott továbbra is zárjuk a munkaerőpiacot.

Képviselő úr kérdésére, hogy hogyan fog ez megváltozni, mármint a munkaerő-kiáramlás, azt tudom mondani, hogy a magyar kormánynak itt korlátozottak a lehetőségei. Azért azt ne felejtse el, hogy talán most az első olyan generáció jut a munkavállalási időszakába, amelynek lehetősége van máshol is kipróbálni magát. A korábbi generációk számára ez nem adatott meg. Úgyhogy azt gondolom, hogy nem kell emiatt senkit elmarasztalni, elítélni, ez egy lehetőség, amivel van, aki élni akar, van, aki nem. Tegnap miniszterjelölt kollégám, Kásler professzor úr elmondta, hogy ő is, amikor kint tanult, a tanulmányai befejezése után kapott volna munkalehetőséget, de úgy gondolta, hogy érdemesebb neki abban a környezetben a munkavállalását megvalósítani, ahonnan származott, ahonnan kikerkezett. Ezt mindenkinek saját személyes döntése alapján kell meghozni.

Azt is hadd tegyem hozzá, képviselő úr, hogy túlzónak érzem azokat a számokat, amelyeket ön mondott. Itt van előttem az ENSZ 2017-re vonatkozó adatsora, európai uniós országokra vonatkozó adatsora, amely azt mutatja, hogy melyik országból az ott élők hány százaléka vállal külföldön munkát vagy él egyáltalán külföldön. Azt kell mondanom, hogy Magyarország egyáltalán nem kirívó számot tud ebben a tekintetben fölmutatni, az, amit az ENSZ jelez nekünk, hogy a külföldön élők aránya a népesség 6,5 százalékában valósul meg, az messze van attól a számtól, amit – mondjuk - Bulgária esetében, Ciprus esetében, Észtország, Horvátország vagy más országok esetében jeleznek. Gondoljon bele abba, Lengyelország esetében ez 12,4 százalék vagy hogy mást példát mondjak, Románia esetében 18,2 százalék.

Tehát itt nem arról beszélünk, hogy van egy speciális magyar helyzet, hanem itt egy olyan európai trendről beszélünk, amelybe Magyarország is részben illeszkedik. Köszönjük meg a magyar munkavállalóknak, hogy a döntő többségük úgy gondolja, hogy Magyarországon érdemes munkát vállalni, nem külföldön. Az arányok egyébként azt mutatják, hogy ez Magyarországon sokkal inkább így van, mint a külföldi országokban.

Azt is hadd mondjam el önnek, hogy mondjuk, Németországból 300 ezer munkavállaló dolgozik Nagy-Britanniában. Ön szerint az anyagi helyzetük miatt vállalnak ott munkát? Elmenekülnek Németországból? Nem hiszem, hogy erről van szó, egész egyszerűen a világ ma már annyira globális lett, az Európai Unió oly

módon függ össze a gazdasági szereplők aktivitásában, hogy valaki ott vállal munkát. Emiatt, még egyszer mondom, nem kell senkit sem elmarasztalni.

Hol tervezünk még a munkaerőpiacon változásokat? Nyilván ott, ahol tartalékokat látunk, erre itt utaltak önök is több kérdés tekintetében. Igen, a munkanélküliek közül szeretnénk még minél több embert átképzésekkel, munkaerőpiaci programokkal munkalehetőséghez juttatni, szeretnénk, ha a közfoglalkoztatásban lévők száma tovább csökkenne. Aki figyelte a számokat, az látta, hogy az elmúlt egy évben körülbelül 50 ezerrel csökkent az itt lévők száma. A képviselő úr, Boldog István utalt arra, hogy itt is egy ilyen csökkenés van, ez helyi szinten is látható, egyre kevesebb ember kerül bele ezekbe a programokba, és látunk még arra lehetőséget, hogy akár a nők esetében, akár pedig a szépkorúak, az idősek esetében a foglalkoztatás bizonyos lehetőségeit megnyissuk majd, erre a ciklus során készülünk is további intézkedésekkel.

Ön itt elég meglepő információkat mondott a magyar ipar tekintetében. Javaslom az ön számára is, elnök úr, de a képviselő kollégák számára is, hogy a konvergenciaprogramunkat olvassák el, ebben statisztikai tények szerepelnek. A magyar iparban az elmúlt másfél-két esztendőben 1900 milliárd forintnyi beruházás született, 1900 milliárd forintnyi beruházás. Amikor ma kinyitom az újságot, és azt olvasom, hogy a Mercedes rekordévet zárt Magyarországon, hát az nem arról szól, hogy a magyar ipar vergődne vagy kilátástalan helyzetben lenne, hanem épp ellenkezőleg. Ebben a konvergenciaprogramban, a 16. oldalon hosszan soroljuk fel, hogy hány olyan iparvállalat van, ami igen jelentős beruházással készül a következő időszakban Magyarországon.

Tehát mi azt látjuk, hogy mivel a gazdaság növekszik, a profitkilátások jók, a külföldi cégeknek is megéri itt újra befektetni és beruházni. A Német-Magyar Ipari és Kereskedelmi Kamara minden esztendőben kialakít egy konjunktúrajelentést, ezt olvassák el szintén, soha még az elmúlt tíz évben nem volt olyan arányban pozitív a vállalkozások visszajelzése, mint a tavalyi esztendőben. Azt mondják, igen, megérte Magyarországon vállalkozni, megérte befektetni, és ha most kéne meghozni a döntést, újra Magyarországon fektetnének be. Tehát én azt hiszem, hogy ebből a szempontból is érdemes az ipar helyzetét vizsgálni.

Áfakérdés. Hosszú vita, nem akarom ezt most itt reprodukálni, alapvető különbség van a kormányzati és az ellenzéki áfafelfogás között. Mi azt mondjuk, hogy a munkát és jövedelmet terhelő adókat csökkenteni kell, és a közösségi szükséglet számára fontos kiadásokat pedig alapvetően a fogyasztási típusú adókon keresztül kell beszédni. Ez nem jelenti persze azt, hogy minden terméknek egységesen 27 százalék az áfája. Emlékeztetnék rá, hogy a csirke, a tej, a disznóhús és más termékek esetében 5 százalékos mértékű ma az áfakulcs, tehát az alapvető fogyasztási szükségletek tekintetében igenis a kormány hajlandó arra, hogy az áfakulcs csökkentését megvizsgálja. Általános áfakulcs csökkentést én sem tudok ígérni és nem is kívánok. Azt gondolom, a magyar költségvetésnek vannak olyan fejlesztési céljai és programjai, amelyeket érdemes ezeken a bevételeken keresztül is megvalósítani.

Így a lakásépítésre vonatkozóan sem tudom egyelőre biztatni. A magyar kormány még nem kezdte meg a munkát, még én se vagyok miniszter, tehát itt nem tudok önnek konkrét ígéretet tenni. Azt tudom önnek ígérni, hogy az elmúlt egy hónapban is a kollégák több olyan variációt vizsgáltak meg, amely erre a kérdésre majd választ kíván adni, a kormány döntése lesz, hogy melyiket tartja elfogadhatónak. Nekem is van ebben személyes véleményem. Azt gondolom, hogy nyilván a lakásépítések számát érdemes még növelni, szükség van erre, különösen

fontosnak érzem, hogy vidéken, a vidéki településeken is minél több új lakás épüljön vagy használt lakás újuljon meg, tehát ebből a szempontból folytatni fogjuk az otthonteremtési programot, és lesznek olyan eszközeink és lesznek olyan javaslataink, amelyek ezt a célt kívánják majd segíteni.

A korrupcióra vonatkozóan. Ez is egy hosszú vita, minden egyes év miniszteri beszámolójában erről is hosszú vitát folytatunk. Emlékszik rá, képviselő úr, sokszor elmondtuk, egyetértve az Európai Unió vizsgálatának a megállapításával, hogy a négyes metrónál nagyobb korrupció Magyarországon az elmúlt húsz évben nem történt, mégis úgy tűnik, hogy egyelőre következmények nélkül történt meg ez a korrupció. Igen, küzdeni kell ellene, vissza kell szorítani, egyetérték önnel, hogy itt még van teendőnk.

Azt tudom önnek ígérni, hogy ebben a ciklusban például az ön által kifogásolt kaszinó online bekötések megtörténnek. Azért nem tartotta ezt fontosnak eddig a kormány, ezt is hozzá kell tennem, de már ezt is elmondtam néhányszor, mert a kaszinók a legbekamerázottabb intézményei ma a gazdaságnak, ezt nyugodtan mondhatom, tehát bármikor, ha adóhivatali vizsgálat folyik, a kamerafelvételeket el tudjuk kérni, és anélkül egyébként, hogy ebből bármiféle probléma lenne, ezeket meg tudjuk vizsgálni. De én is fontosnak érzem, hogy legyen egy olyan közvetlen összeköttetés a szerencsejátékiparnak az adóhivatallal, amellyel az adóhivatalnak rálátása lesz az ott folyó forgalomra.

Mesterházy Attila képviselő úr kérdéseire vonatkozóan. A Versenyképességi Tanács tavaly elkezdte a munkáját, sikerült már olyan döntéseket előkészítenünk és meghoznunk, amelyek javították elsősorban az üzleti környezetre vonatkozó versenyfeltételeket, ahogy ön is ezt képviselőként megvitathatta és támogathatta: cégalapítás, építési beruházások engedélyezése, közműhálózatra való csatlakozás kérdése; az adófizetés tekintetében, a fizetéseképtelenségi eljárások tekintetében már kezdeményeztünk módosításokat, ezek egy részét a parlament elfogadta, és ezeket folytatni kívánjuk. Természetesen ezek rövid távú intézkedések és az üzleti környezetre vonatkoznak. Sokkal fontosabbnak érzem én is, hogy az oktatásra, a munkaerőpiacra vonatkozó versenyképességi javaslataink majd átmenjenek. Ezekre vonatkozóan a Versenyképességi Tanács már tárgyalt anyagokat, ennyit tudok most mondani, a munkát folytatni fogjuk.

A Nemzeti Versenyképességi Tanács az új kormányzati struktúrában is a Pénzügyminisztériumhoz fog majd tartozni, én leszek ennek a vezetője, kiegészül nyilvánvalóan az innovációs és technológiai miniszter úr személyével mint taggal, és a munkánkat folytatni fogjuk annak érdekében, hogy további kezdeményezések jussanak majd el akár a kormány, akár pedig a parlament asztalára.

Az euróbevezetés ügye is visszatérő téma. Itt is csak azt tudom mondani, hogy nem hajt a tatár bennünket, tehát alaposan meg kell fontolni, hogy Magyarország mely időpillanatban és mely feltételek között kíván az euróövezet tagja lenni. Ha jól figyelem az eseményeket, más országok sem kapkodják el ezt a döntést, érdemes megnézni a cseh vagy a lengyel kormány nyilatkozatait ezekben az ügyekben. Azt hiszem, tanulságos lehet számunkra akár Szlovákiának és Csehországnak is az összevetése, hogy vajon a sikeresség vagy a versenyképesség feltétele-e az, hogy egy ország tagja az euróövezetnek vagy sem. Úgy érzem, hogy ez nem feltétele, ez csak egy lehetősége vagy egy lehetséges eszköze, de Csehország példája azt mutatja, hogy az elmúlt években sikeresebben tudta a gazdaságát versenyképesebbé tenni és fejleszteni, mint Szlovákia, amelyik tagja egyébként az euróövezetnek.

Az szja kérdése. Igen, efelé kívánunk haladni a jövőben is, hogy elérjük azt, hogy a magyar jövedelemadó-kulcs is egyszámjegyű legyen. Ezt ígéretként tudom megtenni, konkrét dátuma ennek nincsen. Nyilván minden esztendőben, amikor egy adott év költségvetéséről döntünk, mérlegeljük, hogy bérek növelésére, beruházásokra, adósságsökkentésre vagy éppen az adócsökkentésre mennyit kívánunk szálni, ezek a lehetőségek, ezek a dilemmák vannak a kormány aszalan is. Nagyon bízom benne azért, hogy összességében a gazdaságpolitika egyik kitűzött célja az egyszámjegyű szja tekintetében meg fog majd valósulni.

Az iráni buszszállítás kérdése. Jók az információi a képviselő úrnak, itt valóban egy egyetértési nyilatkozatot aláírtak a szereplők egymással konkrét busz szállításáról és busz gyártásáról Iránban. Nincs most pontos információ, hogy jelenleg hol tart a projekt. Azt tudom, hogy az Eximbank jelezte, kész arra, hogy finanszírozza ezeknek a buszoknak a gyártását vagy akár gyártókapacitás megvalósítását is Iránban. Tájékozódni fogok, hogy áll jelenleg a projekt.

Hargitai képviselő úr kérdésére. Igen, én fontosnak érzem, hogy kiszámítható legyen a költségvetés és csökkenjen az adósságmérték. Lehet sok mindenről vitatkozni, lehet arról beszélni, hogy a család hova menjen nyaralni, ha nincs kifizetve a számla, ha nincs rendezve a család adóssága, akkor ezek hipotetikus viták időnként. Úgyhogy itt is ez a helyzet makrogazdasági szinten, ha a kockázatok nőnek, ha nő az adósság, akkor szerintem nem teszünk jót az ország hosszú távú kilátásainak és jelentősen drágítjuk minden egyes vállalkozónak vagy magánszemélynek a hitelét. Örülök annak, hogy a felminősítéseken keresztül is az jött vissza, hogy a magyar kormány az elmúlt években jelentősen tudta csökkenteni ezt a kockázati területet.

TOP tekintetében annyit tudok mondani, hogy egyeztetni fogunk az önkormányzatokkal, az önkormányzati szövetségekkel. Én is ezt egy észszerű felvetésnek tartom. Létezik olyan önerőalap, ami szolgálhatja a TOP-os pályázatok önerőrészét, ezt meg kell vizsgálni. És természetesen meg kell vizsgálni azt is, hogy a műszaki tartalma ezeknek a pályázatoknak hogyan változott az elmúlt években, hiszen ha az előkészítés idejét is figyelembe veszem, itt már vannak olyan projektek, amelyek nem egy-két év, hanem sajnos három-négy év távlatából indultak el, ezeket szerintem felül kell vizsgálni és akkor tudunk majd arról beszélni, arról dönteni, hogy a TOP esetében milyen lehetőségek vannak a pályázatok megvalósítására.

Csárdi képviselő úrnak a K+F-re vonatkozó kérdése. Képviselő úr, azt a jó hírt tudom mondani, hogy az elmúlt időszakban megnégyszerezettük a kutatás-fejlesztésre fordított összegeket, csak az a terület, amin uniós forrásokat használunk fel ilyen célra, közel 1200 milliárd forintot tartalmaz. Igen, az a célunk, hogy kutatás-fejlesztésben tovább tudjuk növelni a bruttó hazai termékhez viszonyított arányt. Nem vagyunk mi sem elégedettek ezzel, úgyhogy azt tudom önnek ígérni, hogy mivel csak egy része tartozik ennek a kérdésnek hozzám, hogy a kormány számára továbbítom ezt a felvetést.

A kkv-kra vonatkozó felvetésére pedig: a kata, a kiva, akár az uniós pénzek felhasználása is alapvetően őket célozza meg. Az előző kormányzattal szemben ez a kormány azt mondta, hogy gazdaságfejlesztésre kell költeni az uniós források 60 százalékát. Az előző kormányzat 16 százalékot fordított csak erre. Ez a célunk változatlan, és ez alapvetően nem a nagyvállalkozásokat érinti, hanem a kis- és középvállalkozásokat. Tehát ezt mindenképpen fontosnak érzem rögzíteni.

Mellár képviselő úr felvetései. Államháztartási hiány. Én azt hiszem, hogy jó pályán vagyunk, hiszen Magyarország hosszú ideig ült, egészen pontosan kilenc évig, a szegyenpadon az Európai Unióban a túlzottdeficit-eljárások miatt. Ez az

időszak megszűnt, 2013-ban ezt lezártuk és az államháztartási hiány ebben az évben is tartható lesz. Itt szeretném elmondani, hogy eddig még egyetlenegy olyan év sem volt az Orbán-kormányok tekintetében, amikor a parlament által elfogadott államháztartási hiányt túlléptük volna. Idén sem tervezzük ezt. Igaza van, hogy az első negyedévben az uniós támogatások megelőlegezése, valamint a „Modern városok” program elindulása miatt egy nagyobb kifizetést tudtunk megvalósítani, de ez egyáltalán nem probléma, ez tavaly is így történt. Szeretnék mindenkit megnyugtatni, hogy az államháztartási hiány, az idei évre tervezett deficit nincs veszélyben.

Közmunka kérdése. Ön itt azt az állítását tette meg, hogy a közmunka meg más adatok elkozmetikázzák a valós munkanélküliséget. Nézze, képviselőikkel, polgármesterekkel érdemes beszélni, olyanokkal, akik közmunkásokkal is találkoznak és beszélnek velük. Az emberek elfogadták ezt az eszközt, nemcsak a magyar emberek, hanem az Európai Unió is, a közmunkaprogramot - sok ilyen ország van Európában egyébként, amelyik hasonló programot valósít meg -, az első lépése, igen, annak, hogy valaki a munkaerőpiacra visszakerüljön, néha az kell hogy legyen, hogy reggel föl kell kelni, el kell menni egy közmunkaprogramba, ebben részt kell venni, és akkor az ember tisztességes jövedelmet kap. Tehát szerintem itt van a jelentősége a közmunkaprogramnak, nagyon sok ember vált ezzel képessé arra, hogy be tudjon kapcsolódni az elsődleges munkaerőpiacra. Mi azt látjuk a számokon, hogy itt is körülbelül 45 ezerrel kevesebben vannak már, mint egy évvel ezelőtt, tehát ahogy képviselő úr is mondta, folyamatosan csökken a közmunkaprogramban részt vevők száma. Én azt gondolom, hogy további tartalékunk van még ebben a körben. Természetesen képzések nélkül ez csak részlegesen fog menni, abban szeretnénk segíteni az embereknek, hogy akinek van egy szakmája, tanuljon mellé még egy szakmát, akinek alapvető problémái vannak elhelyezkedésben, személyre szabottan megvizsgálva próbáljunk neki segíteni. Itt csak arra szeretnék utalni, hogy augusztusban elkezdünk egy olyan munkaerőpiaci programot, amely 2019 végéig tart. Ez hasonló lesz, mint a Németországban alkalmazott Hartz-program IV. eleme, amikor a munkaügyi hivatalokban a foglalkoztatási osztályokon lévőket képezzük arra, hogy hogyan kell egy munkanélkülivel foglalkozni. Tehát ma már nem elég, hogy itt van egy ajánlatsor, válassza ki, hogy mi érdeklí ebből, ez kevés, foglalkozni kell személyre szabottan az emberekkel, hogy mindenkit munkához tudjunk juttatni.

Ami a termelékenységre vonatkozik, itt azt tudom mondani: nézze, egy csomó szakképzetlen, alacsony képzettségű, státuszú ember került vissza a munka világába, tehát nem is lehet elvárni, hogy a termelékenység olyan módon nőjön meg, mintha ezek képzett emberekként kerültek volna ide, az a célunk, hogy itt a foglalkoztatási programok, az átképzési programok a termelékenységet javítani tudják majd a következő időszakban.

Növekedés. Nézze, ön is ismer a szakmában olyan közgazdászokat, akik azzal szatórolják magukat, hogy ők megmondták, hogy a 2008-as válság ki fog törni, kevesen szokták megnézni, hogy ezek az emberek éveken keresztül mondták, hogy majd válság fog kitörni. Tehát kicsit ahhoz hasonlatosak ezek a szakértők, mint az időjárásjelentésben az az időjárásjelentő, aki mindig azt mondja, hogy eső lesz holnap, egyszer csak eső lesz holnap, be fog következni a dolog, de ezzel még nem vagyunk előrébb. Tehát az a béka, amelyik mindig felmászik a létrán a befőttesüvegben, az nem jó időjós. Tehát aki mindig azt mondja, hogy az a növekedés csak átmeneti meg nem fenntartható meg izé, ezt már évek óta halljuk, a magyar gazdaságban 2013 áprilisa óta van növekedés, én március óta vagyok

miniszter, nem mondom, hogy a kettőnek egymással ilyen szoros összefüggése lenne (*Derültség.*), de öt éve tartós a magyar gazdaság növekedése. Tehát én azt gondolom, hogy ennek megvannak a fundamentális alapjai. Vitatkozom azokkal, akik azt mondják, hogy ez csak uniós támogatás meg átmeneti. Ha öt év átmeneti, akkor legyen átmeneti még hosszabb időn keresztül is. Ebben az évben is növekedni fogunk, minden nemzetközi intézmény szerint jövőre is növekedünk.

És van egy nagyon fontos különbség, ami megkülönböztet bennünket a szocialista kormányok időszakától: nem privatizáció és nem adóssághitel szolgálja a növekedés alapját. Képviselő úr nagyon jól emlékszik erre az időszakra, igen, a szocialista kormányok elkezdtek árulni a családi ezüstöt, a pénz elfolyt valahova. Adósság tekintetében 2002 és 2008 között igen jelentős növekedés történt, ez fűtötte a gazdaság növekedését, de meg is lett a következménye: 2008-ban elsőként kértünk külső segítséget. Nem Görögország kért először, Magyarország kért külső segítséget. Tehát én azt gondolom, hogy a mostani növekedésnek pont az az előnye, hogy fenntartható, nem adósunk el és nem élünk fel olyan állami tulajdont, olyan állami vagyont, amely egyébként stratégiai területekhez tartozik.

Úgyhogy Paksra vonatkozóan vagy a Budapest-belgrádi vasútépítésre vonatkozóan is ezt tudom mondani. Ezek több év alatt megvalósuló beruházások, Paks például tíz év, nem egyszerre kell a hitelt felvenni, nem egyszerre kell az adósságot visszafizetni, ha figyelték a híreket képviselőkollégáim, akkor láthatták, hogy az orosz eddig felvett hitelt már előtörlesztettük, éppen pár nappal ezelőtt kaptam meg orosz pénzügyminiszter-kollégám levelét, hogy előtörlesztésre lehetőségünk van, ezzel élni fogunk. Az alacsony kamatkörnyezetben érdemes ezeket az előtörlesztési lehetőséget felhasználni, és ez így lesz a jövőben is. Én tehát nem tartok attól, hogy az adósságtrend megfordulna és elkezdene növekedni. Mindig lehet persze olyan gazdasági helyzet, egy olyan előre nem látható fordulat, amely a világgazdaság egészére hat és így ránk is, de most egyelőre nem látunk ilyet, azt kérem öntől, ha lát ilyen veszélyt, akkor jelezze nekünk, szóljon, írja a cikkeit és mi ezeket figyelemmel fogjuk követni.

Szűcs Lajos képviselő úrnak-alelnök úrnak köszönöm a megjegyzését. Azt tudom ígérni, hogy területfejlesztésben azt a megkezdett Pest megyei programot, amit elkezdtünk, folytatni fogjuk, tehát a minisztérium munkájára ebben a tekintetében számíthat. Itt szeretném azt is megemlíteni, hogy alapvetően azokkal a kollégákkal kívánok a jövőben is együtt dolgozni, akikkel most együtt dolgozom, nem véletlen, hogy Hornung Ágnes államtitkár asszony és Banai Péter államtitkár úr ülnek mellettem, ők a korábbi időszakban is együtt dolgoztak velem és amíg a lehetőségük engedi, addig rajtam nem fog múlni, hogy ez a munka a jövőben is így legyen. Az államtitkári karban talán két helyen lesz majd olyan változás, ahol új emberek lesznek államtitkári pozícióban, erről majd később kívánok önöknek beszámolni. Egyelőre legyek én miniszter, és aztán utána majd erre visszatérhetünk.

Varga-Damm Andrea képviselő asszony hosszú észrevételsorára igyekszem röviden válaszolni. Ő is a munkaerőpiaci helyzetről is szólt, és a munkaalapú társadalom kérdéséről. Nézze! Azt azért az elmúlt években hozzá kell tennünk a munkaerőpiacon történő változásokhoz, hogy a rezsicsökkentés igen komoly mértékű volt, tehát 2013-2014-ben azért mindenki megélhette azt, hogy a rezi nemcsak növekedni tud, hanem csökkenni is tud, a magyar kormány ebben elhivatott volt, mint ahogy azt is hozzá kell tennem, hogy a minimálbér megduplázódott az elmúlt években. Tehát a magyar kormányon nem múlt az, hogy olyan intézkedéseket is meghozzon, amelyek a munkaerőpiacon lévők élethelyzetét javítják.

A statisztikai adatokra vonatkozó felvetését én továbbítani fogom a Statisztikai Hivatalnak. A kettővel ön mellett ülő kollégát is megkérdezheti ezekről a számokról. Itt a Statisztikai Hivatal alapvetően az Eurostat sztenderdjeit, definícióját használja fel, és ezek alapján dolgozik, tehát a Magyar Statisztikai Hivatal is. A foglalkoztatotti és az alkalmazotti kategóriák meghatározása eltér egymástól, azért van a számok között alapvetően különbség, de nem vagyok statisztikus, hadd jegyezzem meg, életem nagy teljesítményének tartom a statisztikaszigorlaton való átmenetelt, úgyhogy ezt inkább a szakemberekre bízom.

Az államadósság nominális csökkenése. Igen, igaza van, az lenne a szép, ha ez már nominálisan is csökkenne. Történt egyébként már ilyen, voltak olyan hónapjai az elmúlt két évben a magyar államadósságnak, amikor nominálisan is csökkenni tudott, ezek sajnos még nem tendenciaszerűek vagy trendszerűek, hanem alkalmiak, de az a célunk, hogy ez valamikor majd így legyen. Klasszikusan azt szoktuk mondani, hogy a gazdasági növekedést kell olyan mértékben megvalósítani, hogy szép magyar szóval úgymond kinövekedjünk az adósságból, ahogy az történt, mondjuk, Dél-Korea esetében vagy más országok esetében. A gazdasági teljesítmény és a növekedés tud választ adni arra, hogy hogyan lehet az adósságsapdából minél gyorsabban kikerülni.

Az adósság tekintetében a fordulat bekövetkezett, mert nem nő az adósságállományunk, hanem csökken, az a kérdés csak, hogy mennyire gyorsan érdemes csökkenteni ezt az adósságállományt. Ahogy itt utaltam is rá a bevezetőmben, fontosnak tartjuk, hogy ez csökkenjen, mert ez egy üzenet a külvilág felé, és az Alaptörvény is azt mondja, hogy nettó 50 százalékot kell elérni, addig nem lehet elfogadni olyan költségvetést, amelyik növeli az adósságot. Fontosnak érzem azt is, hogy a szerkezete változzon meg az adósságnak, tehát hosszabb futamidő legyen, alacsony hozamú papírok legyenek ebben az adósságstockban, úgyhogy erre fogunk a következő hónapokban is törekedni, és törekszünk arra, amit ön itt felvetett, hogy lehetőség szerint majd nominálisan is csökkenjen az adósság. Az a konkrét célom van, amiről itt talán beszéltem, hogy a ciklus végére 60 százalék alá csökkenjen az adósság aránya, tehát a maastrichti konvergenciaprogramot tudjuk megvalósítani. Nagyon bízom benne, hogy majd a következő miniszteri meghallgatásomon számon tudja rajtam kérni ezt az ígéretet, mint ahogy most tette egyébként a '14-es mondataimmal.

Reálbérnövekedés. Ja, bocsánat, még a hiány! Nagyon helyesen mondta, hogy tavalyelőtt ez 1,7 százalék volt, most meg 2 százalék lett a hiány mértéke, de a képviselő asszony még nem volt képviselő, amikor a magyar parlament elfogadta a 2017-re szóló költségvetést, ott pedig az elfogadott érték 2,4 százalék volt. Hogy mondjam, lehet persze azért is, de azért talán indokolatlan a magyar kormányt hibáztatni, hogy kisebb hiány lett az év végére, mint amit a magyar parlament elfogadott. A rosszabb az lenne, ha nagyobb lenne a hiány annál, mint amit önök, mi együtt a parlamentben elfogadtunk.

Visszatérve a reálbérnövekedésre. Én ezt nem tartom problémának, és sajnálnám, ha az ellenzék azt kifogásolná, hogy Magyarországon ilyen mértékben növekednének a bérek. Minden gazdasági tevékenységnek azért kicsit profánul meg egyszerűen fogalmazva az a célja, hogy jobban éljünk, egy kicsit könnyebben éljünk, ahogy azt a miniszterelnök úr szokta mondani, mindenki egy kis lépést tehessen előre. Ez a magyar gazdaságpolitika célja is tulajdonképpen, hogy egy kicsit könnyebb legyen vállalkozni, könnyebb legyen a vállalkozást működtetni, könnyebb legyen a megélhetés a családoknak, magánszemélyeknek. Azt gondolom, az jó, kifejezetten jó, ha a bérek, a keresetek növekednek, és az emberek ezt érezni is

tudják. A kiskereskedelmi forgalmon ezt látjuk, az első negyedévben 8,5 százalékkal nőtt a kiskerforgalom. Jó, köszönjük szépen, vásároljanak, fogyasszanak, ezzel jót tesznek a hazai szolgáltatóknak, jót tesznek a hazai termelőknek, előállítóknak. Én örülök annak, hogy ez a folyamat így van, mert mindeközben stabil maradt a forint, tehát nem szállt el az árfolyam, a forint meg se rezdül, azt lehet mondani, most van egy kis hullámvész mindenféle világpiaci okok miatt, de a forint árfolyama stabil tudott maradni.

Képviselő Asszony! Ha jól emlékszem, a választási kampányban talán éppen az önök pártja volt az, aki béruniót követelt, és a bérunió felvetését mondta el, tehát emiatt is kicsit meglepőnek érzem, hogy most a reálbérek növekedése miatt aggódik. Én nem aggódom emiatt, a kis- és középvállalkozások nem jeleztek olyan jellegű problémát felénk, sem a kamarán keresztül, sem a Vállalkozók Országos Szövetségén keresztül, hogy ez gondot jelentene a számukra. Számunkra inkább az jelent gondot, hogy a munkaerőpiacon nem találunk megfelelő munkaerőt, vagy csak úgy találunk munkaerőt, ha jobban megfizetik, ez meg egyébként egyáltalán nem gond. Egyáltalán nem gond, kell egy bérkonvergenciának is megvalósulnia az ország makrogazdasági konvergenciája mellett.

Nincs árfolyamcélunk továbbra sem, de persze számolunk egy euróárfolyammal. Ha jól emlékszem, 2018-ra ez 312 forint volt, nagyjából e körül alakul egyébként a forint árfolyama. Azt gondolom, önmagában az a megállapítása, hogy az euróban számolt államadósság mennyi, talán amiatt kevésbé releváns, mert ahogy arra utaltam is, az elmúlt évben jelentősen csökkentettük a devizakitettséget a magyar adósságnak. Tehát alapvetően a belföldi forintpiacról gyűjtünk össze forrásokat, ott bocsátjuk ki az állampapírokat, nagyon-nagyon ritkán megyünk ma már csak ki devizakibocsátással, devizapapírokkal. A legutóbbi ilyen, azt hiszem, a jen esetében történt, egy szamurájkötvény, jelképes összegben jelentünk meg Japánban csak azért, hogy a kapcsolatot és az engedélyeket fenntartsuk. Azelőtt volt egy devizakötvénycsere, amikor dollárkötvényeket cseréltünk le euróra, 50 milliárd forintot nyert rajta a magyar költségvetés. Szerintem ezeket meg csinálni kell, mert ez megtakarítás az országnak, megtakarítás az államháztartásnak.

Boldog István képviselő kollégám felvetései. Teljesen egyetértek, gondolkozni kell azon, hogy a közmunkát mire érdemes használni, és ez a Belügyminisztériumhoz tartozik. Partneri együttműködésben vagyunk a belüggyel ebben a kérdésben, van most már egy elfogadott lista, sztemderd, hogy miket tudunk kínálni az önkormányzatoknak, és teljesen észszerűnek tartom az ön felvetését is a startprogramokra vonatkozóan. Nem kell itt szankcionálni, meg kell vizsgálni, hogy időközben a helyzet hogyan változott meg úgy a településeken, hogy a korábban vállalt feltételeket nem tudják teljesíteni, úgyhogy ezt fel is írtam magamnak, ezt meg fogjuk majd tenni.

A fuvarozói piac nem hozzám tartozik, mint munkavállaló persze igen. Itt azért hadd mondjam el, hogy csökkentettük számukra az iparüzési adót, és lehetővé tettük azt, hogy az útdíjat elszámolják költségként, tehát amit mi fiskális oldalról meg tudunk tenni, azt megtettük. Amikor majd miniszterkollégám hivatalba áll, és közlekedésért felelős miniszterként megkezd a működését, egy gazdaságikabinet-ülésem ezt napirendi pontként meg fogjuk tárgyalni, és erre meghívjuk nyilván a fuvarozók képviselőit is.

Barcza Attila képviselő úr kérdése végül, szakmunkások, bérek. Köszönöm a felvetéseit a képviselő úrnak. Folytatni fogjuk azt a munkát, amivel a fiatal magyar családok munkához jutását is segíteni tudjuk. Magyarország szerencsére európai uniós összevetésben rendkívül kedvező számot tud felmutatni a fiatalkori

munkanélküliség tekintetében, jóval alatta vagyunk az európai uniós átlagnak. Szeretnénk, ha a helyzet nem is változna meg a jövőben, hanem ezt még kedvezőbbé tudnánk tenni. Bevezettük azt, hogy 25 éves korig a második szakma megszerzése ingyenes, tehát képviselő kollégák, aki még egy szakmát szeretne a meglévő szakmája mellé, azt ingyenesen teheti meg. Lehetőség van arra is, szélesítve a szakképzési területen lévő programokat, például itt a fuvarozókra visszautalva, hogy a kamionsofőr-képzésbe ingyen be tudjon valaki kapcsolódni.

6 milliárdos programot indítottunk el, 5 ezer új kamionsofőri szakmát tudunk adni a jelentkezőknek. Egyébként 23 ezren jelentkeztek, tehát itt egy jelentős igény is van arra, hogy ilyen képzések legyenek. Aki látta a különböző további programjainkat, például az etikushacker-képzést elindította a magyar állam. Informatikusra szükség van, nemcsak arra persze, hogy valaki feltörje a Facebook-oldalunkat, hanem arra is, hogy az iskolai informatikai rendszert működtetni tudja. Tehát ezekre a képzésekre az állam áldozni fog, ezeket folytatni fogjuk, az Országos Foglalkoztatási Alapon keresztül ezek a programok a jövőben is folytatódni fognak, ezt tudom önnek mondani.

Köszönöm szépen az ön kérdését is és valamennyiük kérdését.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen a válaszokat. Érdeklődöm, hogy vannak-e további kérdések. Amelyekre válaszokat kaptunk, volt, akit ez kielégített, volt, akit kevésbé. Ebből én csak egyre reagálok azzal, hogy szívesen megküldöm önnek a múlt év szeptemberi interjóját, amelyben 50 ezer vendégmunkásra számít ön is, azért, hogy a magyarországi piacon ne legyen további nagy zavar. De ezen, azt gondolom, most túl tudunk lépni. A lényeg most az, hogy a vonatkozó jogszabályok alapján a bizottság szavazni fog arról, hogy miniszterjelölt úr kinevezését támogatja-e. Kérem, hogy aki ezzel egyetért, az kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Megállapítjuk, hogy 10 igen. Volt-e, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* És volt-e, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Két nem és két tartózkodás mellett miniszterjelölt úrnak további jó munkát kívánunk.

Ezzel a napirendet lezárhatnánk... *(Varga Mihály jelzi szólási szándékát.)*, de megadjuk önnek a szót. Tessék, parancsoljon!

VARGA MIHÁLY miniszterjelölt: Köszönöm szépen a bizottságnak a támogatást. Azt ígérhetem, hogy a bizottság majdnem hogy a legfontosabb partnere lesz a minisztériumomnak. Úgyhogy amennyiben a bizottság tagjai igénylik, előkészítő anyagokkal is, az előkészített intézkedések háttéranyagaival is tudunk majd szolgálni. Úgyhogy elnök úrtól azt kérem, hogy maradjunk szoros kapcsolatban és azt a közös munkát folytassunk, amit a korábbi bizottságban is vittek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezzel biztosan élni fogunk. Jó munkát kívánunk önöknek!

Egyebek

Ezzel áttérhetünk a 3. napirendi pontra, amelyben egy figyelemfelhívást szeretnénk önöknek megtenni, mégpedig tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy az Országgyűlésről szóló törvény szerint a bizottságnak létre kell hoznia egy albizottságot, amely a bizottság feladatkörébe tartozó törvények végrehajtását, társadalmi-gazdasági hatását és ezenkívül a deregulációs folyamatot figyelemmel

kíséri. Kérem a tisztelt képviselőket, hogy ezen gondolkodjanak és ennek a bizottságnak a létrehozatalát a következőkben tegyék meg.

Idetartozik, ebbe a napirendbe, hogy egyes házszabályi rendelkezésekről szóló döntés alapján több alelnök esetén a bizottság megalakulását követően meghatározza, az alelnökök milyen sorrendben helyettesítik a bizottság elnökét. Kérem, hogy az erre vonatkozó megállapodást az alelnökök hozzák meg és a következő ülésen döntsünk erről.

Az ülés berekesztése

Ezenkívül van-e az egyebek között bárkinek bármilyen bejelentenivalója. *(Nem érkezik jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor az ülést berekesztem, találkozunk legközelebb. Köszönjük szépen a részvételt. Viszontlátásra! Jó munkát kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 54 perc)

Varju László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Szűcs Dóra és Podmaniczki Ildikó